

Boertige en ernstige minnezangen

Cornelis Sweerts

bron

Cornelis Sweerts, *Boertige en ernstige minnezangen*. Joannes Strander, Amsterdam ca. 1710 (5de druk)

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/swee001boer02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

Liefhebbers der gezangen

't ZY u de liefde vernoegt, gy zult vrolyk haar lof zingen, 't zy de Wyn u verheugt, gy zult vrolyke zangen beminnen, of 't zy de vryheit u behaagt, gy zult als de blyde vogelen buiten gevangenis, luchtig quinkeleeren: ja al waar 't dat u de liefde pynigde, zo zullen de vrye klachten en Gezangen noch uw harte streelen, en de verliefden vinden dus, midden in de smart, noch vermaak en weelde: immers de Gezangen kunnen elk dienen tot vrolykheit, en men zal dus op verscheide manieren zyn gedagten veelyts aan zyn Beminde veilig kunnen voorstellen en uitdrukken: doch de Liefde die men als een kind afbeelt, moetmen iets toegeeven, en den Wyn, Liber genaamt, schryfmen somtyts meer vryheit toe dan de Vryheit zelf, neemt dan deze Boertige en Ernstige MINNEZANGEN in dank, MINNEZANGEN, zeg ik, terwyl het werkje daar meest in bestaat, en Boertig en Ernstig, om dat het doorgaans met boert en ernst gemengt is. Het is een verzaameling die ik noch onder de myne, (waar van reets eenige deelen gedrukt en herdrukt zyn met den naam van Mengelzangen en Zinnebeelden) gevonden heb: schoon ik onder deze verscheide, die van my niet gemaakt zyn, en waar van sommige, door het over en weêr uitschryven, veel van haar luister verlooren hadden, indien niet verbeterd, ten minsten als myn eigen wat verandert heb, en immers beter gemaakt danze my ter hand geschikt zyn, die de Maakers van deze onbekende Zangen zyn gelieven dierhalven deze verandering, niet qualyk te neemen. Terwyl ik dan niet had kunnen beletten dat dit werk je voor de vyfde maal gedrukt wierd, en op mynen naam, als door my verzamelt uitgegeeven, zo had ik 'er eenige weinige, waar onder eenige wat ongeregelt waren alzo ze in myn jeugt uitgekomen zyn, uitgelaaten, doch op dat de liefhebbers

IV

der zangen niet zouden te kort te komen, is dezen vyfden druk verrykt met ruim zo veel nieuwe Zangen die nooit gedrukt zyn, zynde iet nieuws den liefhebbers van Zang en Spel altyt aangenaamer als iet outs, en men zal dus, die werkje met meer eere aan een Juffer diemen om haar kunst, deugt, of schoonheit, bemint, vereeren mogen. Vermaak lievende Zangers en Minnaars van Boert en Ernst gelief u dan te vernoegen, en

Wilt gy Beminnaars der Gezangen,
Van minnery, en snaarenspeel,
Voor 't lest noch van myn hand ontfangen,
Wat snaakeryen, 'k zal dan wel
Vernoegt; u voor die eer bedanken:
't Zyn haanepotsen van de Min.
Indien gy kent Kupidoos ranken,
Verstaat gy hier van licht den zin.
Hy overkraait die met den donder,
Rammeit door lucht en wolken heen,
En Juno, wil by 't, moet 'er onder,
Hoe trots, en vol ontzaglykheên.
Het zy zo 't wil, zyn haan kraait boven,
By goôn, en sterflyk volk, op aard.
Hy laat zich nooit zyn eer ontrooven,
Die vreugt en smerte smelt en paart,
En zoet en zuur van pas kan mengen,
Voor die hem eert gelyk 't behoort,
Of weet hem als een mug te zengen,
Door minnebrant, wie hem verstoort,
Nu laat hy zyn verachters voelen,
Die Bacchus eeren boven hem,
Dat zyne brant niet is te koelen.
Terwyl een muzikaale stem,
Zyn lof zal naar 't gestarnt verheffen.
Hy steekt het fierste hart aan brant.
De Juffers, die het niet beseffen,
Laat hy het voelen tot heur schand,
En zendt heur alle smarten, pynen,

En vlammen die heur yzig halt,
 Dan smelten, daarze door verquynen,
 Als hy zich vindt te veel getart,
 En de ouderdom, hoe stram van leden,
 En styf van koude, laat hy 't bloet,
 In de aders kookken, en besteeden
 Het eind zyns levens aan een zoet
 En aardig dier, noch jong van jaaren,
 Dat hem niet, maar zyn gelt bemint,
 Hy leert ook kreuple en lammen paaren.
 In 't kort, hy heeft een groot bewint.
 Dus zietmen noch dat alle dingen,
 Die zich beweegen, Liefdes lof,
 Op hunne wyze, krachtig zingen,
 En hoog verheffen uit het stof.
 De winden zuchten om elkander,
 En plant en dier omhelzen mê.
 De beeken schomlen de een in de ander:
 Dus minnen lucht, vuur, aarde en zee.
 Laat elk dan van Liefde zingen.
 De liefde is 't leven aller dingen.

K. ZWEERTS.

Op de Verzamelde Boertige en Ernstige Minnezangen.

Wie Zang, en Dichtkoust mind werd dit onthaal geboôn,
 Hier vindmen overvloed van keurlyke Wyzen,
 Elk kiest wat hem gevalt, in proeven zal hy 't pryzen,
 't Zy om verscheidenheid van maatklank of van toon,
 Of om de Dichtkunst, door verscheydenheid van klanken,
 Wil hem, die u dit gaf, voor zyne vlyt bedanken,

C. & L.

Blad-wyzer.**A.**

ACh Iris wie zyn hart kunt gy niet trekken.	13
Als ik u myn Engelin eens mag zien.	18
Ach wat is het zoet daar twee beminnen.	21
<i>Anke van Trara is die migevelt.</i>	58
Als Kupidoetje.	94
Ach Kloris waar heen.	129
Als het hart van getrouwe liefde sterft.	114
Ach Leonora laat uw lieve lichten.	8
Aan Rozemond.	15
Aan den Vechtstroom.	2
Aan N.N.	4
Aan de verstandige en konstryke Juffer M.B. GA.	68
Aan N.N.	80
Aan een Juffer by 't vereeren van eene myner boekjes.	85
Aan Juffer N.N.	106
Aan Juffer M.	106
Aan J.N.	107
Allerliefste Lief myn hart myn ziel.	185

B.

Bosschen en beemden en hoven.	26
Bekoorlyk Beeld beheerster van myn ziel.	43
Beminnelyk Beeld, daar myn hart op speelt.	57
'k Ben nu vry van de slaverny	3
Bekoorlyke Mey hoe streelt gy 't minziek oog.	4

C.

Celimeene wat mag 't zyn.	97
Climeen, 'k moet u met Regt veragten.	34

D.

Dorothea hoor myn zuchten.	97
Drooge Jasper dun van beenen.	
De liefde van ons meisje.	48
Dank heb Cina die de Théé.	115
Dank aan den uitmuntenden Kunste naar	110
DAVID PETERSEN.	
Die zich begeeft tot minnen.	187

F.

Fillis schoon gy 't my verwyty.	12
Fillis het staat te duchten.	28

G.

Gelyk de beekjes vloeijen.	5
Gryse Rynstroom wiens geweld.	49
Gun my myn Engelin.	10
Gy zyt nu jarig.	129
Geoorloofde eigenliefde.	96
Gerustheit haat den Hoogen Staat.	100

H.

Het best op aard is een gerust gemoed.	42
Het kusje dat ik lest van uwe lipjes.	60
Hoe helder gloeit en brandt de Wyn.	112
Heldre bruine oogjes.	60
Hy is verdwaalt.	35

I.

In 't ruisschen der boomen.	6
't Is van daag een blyden dag.	89
Ik wil 'er naar mynen vollen zwier.	133
Ik belach al uwe trotzighêen.	12

K.

Klinkdicht aan Astrea.	55
Klinkdicht op een Juffer die een kusje weigerde.	65
Krelis Kourten, myn Troosje,	25

L.

Lief gy zyt voor myn rust gebooren.	15
Laat ons de min niet smaadelyk verachten.	103
Lief oorzaak van myn zuchten.	104
Luchtige Teeuwis.	114
Laat ons drinken, laat ons klinken.	30

M.

Myn Rozemond vertoont al 't zoet.	23
Myn lief myn schoone.	34
Myn ziel ach wat zoet.	45
Myn Lief en Engelin.	
Muskadelle droppen koppen.	108
Myn schaapjes noch aan 't dwaalen.	126
Min baart wedermin.	14

VIII

O.

Nu ik scheiden moet.	29
O aangenaame velden.	31
O Vegtstroom met uw blanke zwaanen.	40
O Filis zouden uwe jaaren.	52
O Schoone maagd laat ik u eens hewegen.	118
O Gy die Pallas eert.	73
<i>Point de Chagrin dans nôtre vie.</i>	131
Ruischende beekjes en hoven.	26

S.

Schoone zonnen heldre lichten.	36
Schoonste nimf myn ziels beminde.	
Sa lustig laat ons drinkrn.	92
Schoone Klimeene dñe door uw lonken.	64
Schoone bruid ontfang dees krnon.	69
Schoone Amaril wyl gy gebied.	102

V.

Vrienden laat ons vrolyk wezen.	38
Volmaakte Fillis zoud gy &c.	71
Vriend neem 't glas in de hand.	132
Verachtelyke Gelykheid.	77
't Vermakelyk ieven.	16
Uw mond, uw mond ô Rozemond.	185

W.

Waar heenen dryft gy Galathé.	1
Wat baat het u te zyn gesprooten.	9
Wie zal toch zo gelukkig eenmaal zyn.	11
Wat is 'er meer op aarde te wenschen.	20
Wat is 't leven zoet.	46
Waar schuil ik voor de lonken,	46
Wreede schoone gy zyt niet bewoogen.	69
Wil jy my dan niet.	118
Wie gezond en fris wil leeven.	120
Waar is dan de tyd gebleeven	128
'k Wil op Venus snaaren niet meer vedelen.	127
Wat valt het een verliefde zwaar.	9
Wat baat het my te zyn geboren.	14
Weelige akkers berg en dal.	22
Waar is meer vreugde te vinden dan in het beminnen.	40
Wel goelyk meisje.	187

Z.

Zy wil niet naar myn klagten hooren.	25
Zoete muskadelle teugen.	117
Zou het brandend minnevuur.	27
Zoete Juffer laat u raaden.	181
Zyn klaverwei daar 't vee met fuisse leden.	18
Zoete Vrêe is meer dan schatten.	184

Samenspraak Tussen Philander en Galathea

Toon: *Truitje myn zoete Engelin.*

Waar heenen dryft gy Gala- thé Zo vroeg uw
 witgewolde vee: Men ziet de morge-
 zon pas straaltjes schieten, 't Gebloemt be-
 daut in 't weelig dal, De zwaantjes aan de waterval Nog
 zoete rust genieten, Waar wilje heen?

Waar heenen dryft gy Gala- thé Zo vroeg uw
 witgewolde vee: Men ziet de morge-
 zon pas straaltjes schieten, 't Gebloemt be-
 daut in 't weelig dal, De zwaantjes aan de waterval Nog
 zoete rust genieten, Waar wilje heen?

2.

Vreest gy geen vinnig ongediert,
 Dat door de bosschen loopt en zwiert
 Om het onnooste schaapje te belaagen;
 En te verscheuren met geweld
 Verkies veel liever 't open velt
 En rust by dese haagen.
 Myn velt-godin.

3.

GAL.

Philander al uw zoete praat
 Is enkel vlijen met ter daat
 Men heeft nooit ongediert in 't bosch vernoomen
 Maar wel een aangenaam geluit
 Van 't nachtegaaltje dat daar fluit
 In bladerryke boomen.
 'k lach met uw taal.

4.

PHIL.

Myn schoone ik laat u niet alleen
 Wy zullen zaamen boswaart treen.
 En onderwyl van zoete liefde spreken
 Terwyl ons schaapjes in het groen
 Aan 't weelig kruid haar lust voldoen
 En drincken uit de beeken.
 Myn Harderin.

5.

GAL.

Weg weg Philander laat my gaan
 Nu ik u niet te woort wil staan
 Om dat gy hebt de trou aan my gesworen
 Gebrooken, door u dartelheit,
 En zo myn zuivre min misleit
 En Dianier verkooren.
 Trouwloose knaap.

6.

PHIL.

Myn overschoone veldgodin
 Ach waarom straf en stuurs van zin,
 Eer zal de wreede dood met felle schichten
 My rukken in het duister graf,
 En snyden 't lieve leeven af
 Eer ik my zal verplichten
 Aan Dianier.

7.

GAL.

Mocht ik gelooven uwe taal
 Ik deed u minnelyk onthaal;
 Maar jongmans zyn vol list en looze streken,
 Hun woorden zyn wel hoonigzoet
 Terwyl zy draagen in 't gemoed
 Een angel om te steeken
 Haar die hen mint.

8.

PHIL.

Eer zullen Phebus en Diaan
 Nooit aan den hemel wederstaan,
 De beekjes en de Zilvre watervlieten.
 Gestremt in haare snelle val
 Terwyl zy vloejen door het dal,
 Haar stroompjes opwaarts schieten,
 Eer 'k u verlaat.

9.

GAL.

Ik zal nu gy my trouw belooft
 Een kransje vlechten om uw hoofd
 Van lely, roos, narcis en violiren
 En my als u beminde bruid
 Terwyl het nachtegaaltje fluit
 De blonde haarlok sieren
 Myn harders kind.

10.

PHIL.

Wy zullen nu te zaam vol lust
 Eens leeven in volmaakte rust,
 En onze lieve schaapjes zaamen mengen
 Terwyl de zachte minnegod
 Ons gunt het onwaardeerbaar lot
 Van ons te moogen strengelen
 Myn lieve Bruid.

A. ALEWYN.

[Gelyk de beekjes vloeijen]

Toon: *By het geruisch der bladeren.*

Gelyk de beekjes vloeijen

Met een stantvaste vloed, Zo

Gelyk de beekjes vloeijen
 Met een stantvaste vloed, Zo

zal de Min- - - -
 steets groeyen Binnen in myn gemoed:
 Ach, Ach! hoe zoet is de boeijen
 Die my de liefd' aandoet.

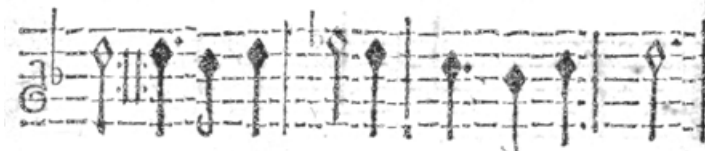
In 't ruiffchen der boomen, Daar

't vogeltje fluit. En 't zoetste ge-

woel Van bladertjes koel, Word menig de

bruid. Bosjes verhooen, stil en bequaam

Zyn voor de minnaars heel aan- genaam;

In 't ruiffchen der boomen, Daar
't vogeltje fluit. En 't zoetste ge-
woel Van bladertjes koel, Word menig de
bruid. Bosjes verhooen, stil en bequaam,
Zyn voor de minnaars heel aan- genaam;

Zo by geval daar iets ge- schied,

Boomen noch bladertjes klappen het niet.

Zo by geval daar iets ge- schied,
Boomen noch bladertjes klappen het niet.

2.

KLORIS.

Silvander uw woorden behaagen my niet,
Ik weet door den schyn
Verbergt men 't fenyn
Dat ons baart verdriet.
Slangen gedooken onder het groen,
Dooden ons eermen het weet te vermoên.
Al melden 't beekje noch dorre boom;
Het hartje blijft nochtans altyt volschroom.

3.

SILVANDER.

Waar moogje voor vreezen myn Kloris zo zoet;
Die ik 'er bemin
Met ziel en met zin,
Met een zuiver gemoed.
Engel wil beiden, hoor noch een woord,
Eer gy Silvander door 't vlieden vermoort.

Ik geef u myn trouw, dies wees doch gerust,
En laat myne vlam dan eens zyn geblust.

[Ach Leonora laat de lieve lichten]

Toon. *Sarabande, of, Al wat men doet men kan geen Juffer winnen.*

Ach Leonora laat de lieve lichten
Van blinkende oogen branden 't minziek hart
Laat uwe min voor eeuwig my verplichten
En heb medogen met myn minnesmart
En, 't hart aant branden: strik minnebanden
Nu 'k door uw handen zacht getrokken wert.

2.

Ach Leonora lieve lust en leven
Veracht de vlam niet die gy zelve voedt,
Myn minnelusjes zullen u dan geeven,
Veel blyde dagjes, nachjes lief en zoet
Wanneer wy Engelen, De leedjes strengelen
En geestjes mengen In dat jeugdig zoet.

Eenigheid is Armoede.

Toon: *Reveille vous belle en dormie.*

1.

Wat baat het uw te zyn gesprooten
 Uit oud en overedel bloet,
 Wat baat de zwagery der grooten,
 Zo gy alleen 's nachts leggen moet?

2.

Wat helpen konigklyke schatten
 En renten, van ontelbaar goedt,
 Ja meer dan kist en huis kan vatten,
 Zo gy alleen 's nachts leggen moet?

3.

Wat helpt de heerschappy van landen,
 Van volk en steden, dien gy hoedt,
 Schoon zy u torsten op hun handen,
 Zo gy alleen 's nachts leggen moet?

4.

Waar toe een langen sleep van knechten
 En met livrey bekleeden stoet,
 Die alles op uw wenk beslechten,
 Zo gy alleen 's nachts leggen moet?

5.

Waar toe 't gestreel van keel en snaaren,
 En wyn, die zorg verstuiven doet,
 Met al 't vermaak van bos en baaren,
 Zo gy alleen 's nachts leggen moet?

6.

Wat geeft de lust van schoone maagden,
 En heur gezelschap bly en zoet,
 Hoe loddrig zy uw ziel belaagden,
 Zo gy alleen 's nachts leggen moet?

7.

Geslacht, nog gelt, noch staat, noch magten,
 Wanneer het Minnegoodje woedt,
 Kan uwe zorg en quaaalen zachten,
 Zo gy alleen 's nachts leggen moet.

8.

Al wat men lust noemt en vermaaken,
 Is ziel en ligchaam niet dan roet,
 Voor wien de strenge Min moet waaken,
 En die alleen 's nachts leggen moet.

9.

Voor my, om 't hart recht uit te spreken,
 Die nooit om groote schatten wroet,
 'k Laat liever al dat zootje steeken,
 Zo ik alleen 's nachts leggen moet.

[Gun my myn Engelin uw mondje zoet te drukken]

Air: Wat schal y dou.

GUn my myn Engelin uw mondje zoet te drukken
 Tot koeling van myn min: laat ik die vrugten plukken,
 Daar ik zo lang een tyd, met zuchten en geklag,
 Om smeekend' heb gevrydt, en nog vry al den dag.

2.

Of zo dit brant ontsteekt, in plaats van die te blussen,
 En meer begeerte queekt, laat ik u dan vry kussen
 Tot gy eens mê gevoelt, hoe veel ik lyden moet,
 En hoe myn hart nu doelt, op 't allerzoetste zoet,

3.

Of meent gy dat die vlam, Die my zo kan ontvonken.
 En die zyn voedzel nam, Door uwe lieve lonken,
 Nu veel te hoog mogt gaan, Of dat zy aan ons hart,
 En zinnen ooit zou schaân, En wekken pyn en smart?

4.

Wy konden deze pyn, Indien gy woudt licht heelen.
 Moest gy haar oorsprong zyn. Laat ons die smart dan deelen,
 Zo zullen wy, in 't kort, Geneezen zyn, zo zoet,
 Dat Min ons t'elkens port, Dat men die weder voedt.

K. ZWEERTS.

[Wie zal doch eenmaal zo gelukkig zyn]

Wyze: *Het best op aard,*

Wie zal doch eenmaal zo gelukkig zyn,
 Dien gy ô Schoone! voor zyn minnepyn,
 En voor zyn dienst zult in uw hart ontfangen?
 Ach! ach Klorinde! ach gun my 't zoet verlangen
 Naar dat geluk ://: en naar die waardigheên.
 Waar is een vreugt ://: die nooit hier voor verdween?

4.

Maar al myn hoop vind ik voort op de vlucht,
 Zo ras ik denk hoe menig Minnaar zucht,
 Om uw volmaaktheit en bekoorlyk wezen:
 Ach! dan verandert al myn hoop in vreezen,
 Door dien ik weet ://: dat haast geen mensch op aard
 Te vinden is ://: die dat geluk is waard.

[Fillis schoon gy 't my verwyd]

Air: *Chers amis le uerre en main.*

1.

Fillis schoon gy 't my verwyd
 Dat gy my niet kunt gelooven,
 Fillis schoon gy 't my verwyd,
 En dat gy noch daarom lydt:
 Meent gy dat ik eerst aan u
 Trachten zou uw hart te rooven
 En dan wezen eens zo schuw?
 Fillis schoon. &c.

2.

Ach ik voel my meer als gy
 Naar een lieve stond verlangen,
 Ach ik voel het meer als gy,
 Minder van begeerte vry.
 Fillis 't staat aan u alleen
 Om my eens door trouw t' ontfangen,
 Vindtg' in my die wenschlykhêen.
 Ach ik voel &c.

K. ZWEERTS.

[Ach Iris wie zyn hart kunt gy niet trekken]

Ach Iris wie zyn hart kunt gy niet

trekken Wanneer men u den wyn schenkt op uw

hand Den wyn, schoon hy een haat voor de

Min weet te wekken Wordt dan een heldre

toorts en steekt het hart aan brant.

Ach Iris wie zyn hart kunt gy niet
trekken Wanneer men u den wyn schenkt op uw
hand Den wyn, schoon hy een haat voor de
Min weet te wekken Wordt dan een heldre
toorts en steekt het hart aan brant.

K. ZWEERTS.

Aan Rozemond.

Ik heb het wat by u verkerft voorleden dag
 En daarom, ik beken 't, verdient een harde slag.
 Ik beefde voor de straf gelyk een juffers hondje.
 Nu straft uw mondje my zoet straffe Rozemondje.
 U mondje slaat my zeer, en gispt my met gekyf
 Dat door myn zieltje snerpt veel scherper dan door 't lyf.
 Ik kus dan Rozemond (ay neem het my in 't goede)
 Als een gehoorzaam kint, uw mondje als myne roede.

Min baart wedermin.

Klorindes oogen zyn de fakkels van de Min
 Die, door haar helderheit, myn hart en zinnen blaaken.
 Zou 't minnen dat uit haar dus nam zyn zoet begin
 Haar niet, zo wel als my, aan ziel en zin vermaaken?

K. ZWEERTS.

[Lief, gy zyt voor myn rust gebooren]

Toon: *Quand Iris.*

1.

Lief, gy zyt voor myn rust gebooren;
 Myn andre ziel! myn uitverkooren,
 Toon aan my eens uw' wedermin!
 Of anders moet ik, door een vuur, verbranden,
 Een vuur, dat Pafos koningin,
 Door u, ontstak. Myne Engelin,
 Gy sloegt myn hert, gy sloegt myn hert en ziel in banden.

2.

Als ik u, slegts in myn gedagten,
 Omhelz', dan schyne ik te versmagten;
 In het zoet, dat ik nu in schyn
 Alleen, geniete. Ach kon! ach kon het weezen!
 Dat ik, die om u zugte en kwyn,
 Door u, verlost wierd, van myn pyn.
 Uw' mond alleen! uw' mond alleen kan my geneezen!

3.

Word de kei, door den drop, verbrooken,
 En zoude ik niet, door zagtheid, stookten;
 In uw hert, 't vuur dat in my brand.
 Gy hebt een aard als die van andre menssen.
 Geraakte ik eens uw ingewand,
 Dan hadde ik u al overmand.
 Geef my uw hert, geef my uw hert, dit is myn wenssen.

H. van der MARK.

Geen beter staat Als Middelmaat.

Toon: *Liefste gy zyt ongestadig.*

DRooge Jasper, dun van beenen,
 Loopje noch al zonder wyf?
 't Schynt je vreest voor blaauwe scheenen,
 En je wordt vast out en styf:
 Lieve maat je hebt uw jaaren,
 Komje nu niet haast te paaren,
 Denk vry dat men u met reên
 Noemen zal een drooge Queên.

G'hebt de heele stad doorkroopen,
 En by menig maagd verkeert,
 Ja jou schoenen afgeloopen,
 En jou scheenen steeds gesmeert:
 Maar gy bent zo na als vooren,
 Niemand kunt gy noch bekooren,

Want een Meisje met veel gelt
Is 't daar jy jou zin op stelt.

Vryer wilje zyn geraaden,
Zie niet al te veel naar goedt:
't Goedt zal u toch niet verzaaden,
Schoon je 't hebt in overvloed.
Denk vry die te hoog wil vliegen,
Zal zich zelven eerst bedriegen;
Want de gulde middelmaat
Is altoos de beste staat.

Ikarus heeft hoog gevloogen,
Daar hem zengde 't vuur der zon.
Dedalus beminde 't poogen
Naar wat hy bereiken kon.
Deze bleef met lof in 't leven,
D'ander wierdt om laag gedreeven;
O de Middelmaat is best:
En behoudt ons tot op 't lest.

K. ZWEERTS.

[Als ik u myn Engelin eens mag zien]

Als ik u myn Engelin eens mag zien, En
naar myn vermogen myn dienst aanbiën, Zo
word ik, gelykje wel denken meugt, Door
nieren en spieren geheel verheugt, Myn
zuch- ten, En duch- ten, En

Als ik u myn Engelin eens mag zien, En
naar myn vermogen myn dienst aanbiën, Zo
word ik, gelykje wel denken meugt, Door
nieren en spieren geheel verheugt, Myn
zuch- ten, En duch- ten, En

klacht en Gedachten, Gestadig op u zyn, En

om u lyd ik zo lydlloozen pyn. Ben ik,

Lief, uw Engel! ik hengel, By dagen en

nachten, Om 't lieffelyk zoet, Dat myn pyn kan ver-

zachten, Die my nu haast sterven doet.

klacht en Gedachten, Gestadig op u zyn, En
om u lyd ik zo lydlloozen pyn. Ben ik,
Lief, uw Engel! ik hengel, By dagen en
nachten, Om 't lieffelyk zoet, Dat myn pyn kan ver-
zachten, Die my nu haast sterven doet.

Aan de juffers.

Wyze: *Suivons l'Amour c'est lui qui nous mène.*

Zie de Muzyk hier van op Folio 103.

1.

WAt is 'er meêr op aarde te wenschen
 Als zoete min, die 't alles behoudt;
 Want wat niet mint raakt haast aan 't verslenssen,
 En alles wat 'er leeft wort doot en kout.

2.

Want de Natuur kan u dit ook leeren,
 En zelf de Reden houdt hier haar stant,
 Dat gy de Trou behoort te begeeren,
 Schoon dat gy u daar altyt tegen kant.

3.

Maar zeg, zo gy 't eens recht wilt belyden,
 Voelt gy niet dikwils me wel wat lust,
 Of kan u nooit die vrindschap verblyden,
 Als men u somtyts minlyk streelt of kust?

4.

'k Meen kon ik eens uw harten doorgronden,
 'k Vond 'er al menig mé naar dit zoet
 Zo brandend' haaken op alle stonden,
 Dat u de vryers zyn te koel van bloet.

5.

Juffers, die evenwel noch uw zinnen
 Op dit vermaak, zo nodig, niet zet,
 Zo gy het zoetste zoet wilt beminnen,
 Eert eens in 't einde mé Kupidoos wet.

K. ZWEERTS.

Boeredeen.*Air: C'est le Dieu des eaux qui va paroître.*

Ach wat is het zoet daer twee beminnen, 'k Zou het
 haest wel mé beginnen. Als ik zie de Liefjens zaam ver-
 gaeren, En hoeze in hun schik zyn en ver-
 heugt, En even bly An wederzy: Hoe zoet is
 paeren Als men mint in eer en deugt.

Ach wat is het zoet daer twee beminnen, 'k Zou het
 haest wel mé beginnen. Als ik zie de Liefjens zaam ver-
 gaeren, En hoeze in hun schik zyn en ver-
 heugt, En even bly An wederzy: Hoe zoet is
 paeren Als men mint in eer en deugt.

2.

Wel ik wil 'er my dan nae gaan stellen,
 Om ien Schoone te verzellen,
 En de zoetigheên mê te genieten
 Van het zuiver maagdelyk geslacht,
 Dat aan gien mensch,
 Krygt hy zyn wensch,
 Ooit kan verdrieten.
 Daar men angders met ons lacht.

K. ZWEERTS.

Oprecht te Getrouw.

Wys: *Tranquilles coeurs.*

- 1 Myn Rozemond vertoont al 't zoet
 Der lieve Lente, op mond en wangen,
 Nu zy myn liefde en leven voedt,
 Schoon zy myn zinnen houdt gevangen.
 Ik wensch dat myne vlam, als my haar mondje kust,
 Nooit werdt geheel geblust.
- 2 Oprechte liefde heeft geen end,
 Haar vlammen blyven eeuwig blaaken.
 Hy, di den aart der liefde kent,
 Houdt min voor 't opperste vermaaken.
 Het hart, aan 't hart myns liefs gehecht, en vast gesmeedt,
 Bemint in lief en leet.
- 3 De roos, hoe geurig, teer en zacht,
 Moet voor myn Rozemondje zwichten.
 Een zacht gemoed is 't hoogst geacht.
 Goedaardigheid straalt uit haar lichten,
 Haar heldere oogen, steeds twee zonnen van myn hart,
 Geneezen myne smart.

- 4 Waar 't hart niet harder dan metaal?
 Zo 't zulk een Beeld niet kon beminnen.
 't Mint alles, zelf het steen en staal.
 De Min kan 't wreedste hart verwinnen;
 Dies is een ziel, zo schoon, zo zacht, zo zoet van aardt,
 Een trouwe liefde waardt

O zilvre Vecht die 't Sticht alom bespoelt
 Houdt gy myn Roosmond, myn eenig zielsverlangen?
 'k Beny u deze vreugt tot ik ze eens mag ontvangen.
 Ge ontsteekt myn vlam, die uwe vloedt nooit koelt:
 Doch strek ze nu een parel aan uw kroon,
 En mag ze u voor een tyd de prille lente geeven,
 Terwyl zy al 't vermaak bezit van 't lieve leven?
 Uw eer verdwynt als zy my zet ten troon.

K. ZWEERTS.

[Zy wil niet naar myn klachten hooren]

Zy wil niet naar myn klachten hooren, Zy die
 my gun- stig schynt te zyn. Zy komt my vrien-

delyk te voeren, Maar ach! 't is niet dan enkele
 schyn; Want haar pyltjens die myn hart doorbooren,
 My baa ren een onlyde- lyke pyn.

delyk te voeren, Maar ach! 't is niet dan enkele
 schyn; Want haar pyltjens die myn hart doorbooren,
 My baa ren een onlyde- lyke pyn.

2.

Haar oogjens en heur lieve stralen
 Ontvonken 't hart in minnegloet,
 Als zy die op my neêr laat daalen
 Belooft ze my het zoetste zoet;
 Maar zo ik het recht bezef myn quaalen
 Vermeert ze slechts en 't zoet verkeert in roet.

3.

Geen grooter wreedheit kan men toonen,
 Als onder schyn van goedigheit.
 Laat in uw hart dat zoet dan woonen,
 Dat door uw oogen zich verspreidt,
 En wil eens myne liefde dus beloonen,
 Geef dat geen valsche hoop myn zinnen vleit.

K. ZWEERTS.

[Bosschen, en beemden, en hoven]

Bosschen, en beemden, en hoven, Men mag u

schoon-heit loo-ven, In het zai-

zoen als al-les mint, Hoe schoon gy

zyt, zy die my- ne ziel be- zint,

Die ik hier zoek, en dik- wils

Bosschen, en beemden, en hoven, Men mag u
schoon-heit loo-ven, In het zai-
zoen als al-les mint, Hoe schoon gy
zyt, zy die my- ne ziel be- zint,
Die ik hier zoek, en dik- wils

vind, Gaat u heel ver te boven;

Daar zy 't door deugdt en schoonheidt wint,

Geen winter zal haar dat ontrooven.

vind, Gaat u heel ver te boven;
Daar zy 't door deugdt en schoonheidt wint,
Geen winter zal haar dat ontrooven.

2.

Want haare deugdt zal beklyven,
En langer levend blyven,
Dan zy beschouwt de zilvre maan,
Wiens helder aanzicht men verduistert ziet staan,
En zyne schoonheit ras vergaan,
En dryvende verdryven.
Zy staat my meer dan rykdom aan,
Ik laat een vrek zyn gulde schyven.

K. ZWEERTS.

[Fillis het staat nu te dugten, Dat gy noch eens zult zugten]

Noch op de zelve Wyze.

Fillis het staat nu te dugten, Dat gy noch eens zult zugten
 Door 't zelve vuur dat my verteert;
 Hoe koel gy zyt, als u de Min, overheert:
 Zal licht het zoet dat gy begeert,
 Heel smaadlyk van u vluchten.
 Dies eer gy dit vermaak ontbeert,
 Verzacht myn doodlyke ongenuchten.

[Nu ik scheiden moet]

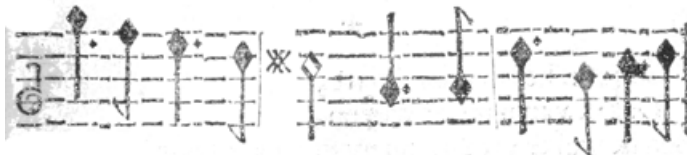
Nu ik scheiden moet, Vaar- wel myn lust en

leven, Alzo bitter valt uw afzyn als uw byzyn

zoet. Nu gy myn vreugde voedt, Zal

ik u nooit be- gee- ven; Daar op neem deze

hand, Maar hou myn hart tot pandt.

Nu ik scheiden moet, Vaar- wel myn lust en
 leven, Alzo bitter valt uw afzyn als uw byzyn
 zoet. Nu gy myn vreugde voedt, Zal
 ik u nooit be- gee- ven; Daar op neem deze
 hand, Maar hou myn hart tot pandt.

2.

Schoon ik van u ga,
 Ay laten wy niet vreezen,
 Want oprechte liefde blyft standvastig voor en na:
 Myn hoop is vroeg en spa,
 Om haast by u te wezen.
 Zyt dan, myn Hart, te vreên,
 Schoon ik u laat alleen.

3.

Waar ik reizen zal,
 Zult gy my steeds verzellen;
 En dit zal myn zoetste lust zyn in dit ongeval.
 Gebergte, bosch en dal,
 Zal ik myn min vertellen,
 En wat een schoone maagd,
 Myn hart en ziel behaagt.

4.

Schoon het my dan smart,
 Dat ik van u moet wezen,
 Ben ik wel te vreên, nu gy my geeft voor 't myn uw hart,
 Zyt mé niet meer benart,
 Maar buiten alle vreezen,
 Terwyl wy eens geaart:
 Reets zyn door mîn gepaart.

K. ZWEERTS.

Samenspraak tusschen Kreles en Marretje.

Stem: *De liefde van ons Meisjen.*

KRELIS.

O, aangename velden,
En al verquikkend groen,
Wie kan de vreugde melden
Die steeds de boertjens voên:
Wanneer ik eens mag wezen
By u, myn Engelin,
Geen vreugt zo hoog gepreezen,
Als dat ik u bemin.

Voel ik my niet bedriegen
Zo komt zy giender aan.
Ach kon ik by haar vliegen,
Ik zou de weg met gaan:
O, ja het is myn liefje,
Myn uitverkooren schat,
Kom hier myn harte diefje.
Op dat ik jou omvat.

Och Marretje myn waarde en
Myn overschoone Meit,
Och woudt gy my aanvaarden,
My tot uw dienst bereid?
Ik wensch voor u te leven,

Zo 't u behagen kan. Wil my doch 't jawoord geeven,
En maaken tot jou man.

MARRETJE.

Wel Krelisje, wel maatje, Hoe mient gy doch van myn
Jonk hart nou met een praatje Dus haastig voogt te zyn?
Neen, ik most eerst eens hooren,
Myn alderbeste maat, Eer gy my zult bekooren,
Hoe 't met jou goetje staat.

KRELIS.

Wel aan ik zal 't verhaalen
Wat dat ik hebben zal: Twie hammen, en twie schaaalen,
En noch een Muizeval, Ien schaap, ien os, ien varken,
Ja noch een koetje mee, Ien gaffel met ien varken,
En dan noch ienig vee.
En 't gelt dat ik zal krygen, Zal u behagen wis,
Ik wil het niet verzwynen Hoe groot de som wel is:
Tien schellingen twie oorden, Ses stuivers en ien duit
Zo die u niet bekoorden Zoo was het heel verbruit.

MARRETJE.

Wel wie zou het niet waagen
Met zulk een schoonen schat Gy zoudt my wel behaagen
Schoon gy die som niet hadt Zie daar zyt nou te vreden,
Daar is myn hand op trou: Komt laat ons heenen treden,
Zo wordt men man en vrou.

[Liefelyk Boschjen en gy zilvre vlieten]

Liefelyk Boschjen en gy zilvre vlieten ://: Die ouder de

de telgen al ruisch- - - - ende

schieten, ô Plaatsje daar ik toch onlangs

vond Myn lach- - - - chende

bloozende Roozemond; Strooit uwe blaâ- ren, gy

Liefelyk Boschjen en gy zilvre vlieten ://: Die ouder de

de telgen al ruisch- - - - ende

schieten, ô Plaatsje daar ik toch onlangs

vond Myn lach- - - - chende

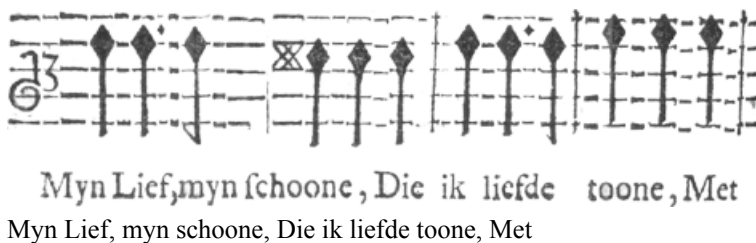
bloozende Roozemond; Strooit uwe blaâ- ren, gy

jeugdige boomen, En staakt uw loop gy vlietende
stroo-
men, Neemt deel in myn doodelyk verdriet Want
Roosje die Schoone vint ik hier niet
jeugdige boomen, En staakt uw loop gy vlietende
stroo-
men, Neemt deel in myn doodelyk verdriet Want
Roosje die Schoone vint ik hier niet

[Myn Lief, myn schoone, Die ik liefde toone]

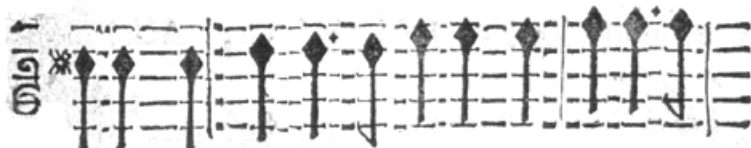
Air: Le Foelie d'Espagne.

Myn Lief, myn schoone, Die ik liefde toone, Met
Myn Lief, myn schoone, Die ik liefde toone, Met

ziel en met zinnen, Wil my weêr beminnen; Wil u er-

barmen, En myner ontfarmen, Nu ik al den

dag Verslyt met myn geklag.

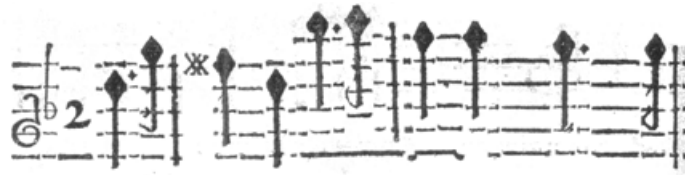
ziel en met zinnen, Wil my weêr beminnen; Wil u erbarmen,
En myner ontfarmen, Nu ik al den
dag Verslyt met myn geklag.

- 2 't Mondje te drukken, De Vrugten te plukken
Van al myn begeeren, Dat u nooit zal deeren.
De zieltjes te mengen, Ons eeuwig te strengelen,
Te knoopen dien band, Door liefde en minnebrant.
- 3 Dit zoete leven, Kunt gy aan my geeven;
Dies laat uwe zinnen, Dan mede beminnen
De Mingod, die stoker, Al leegt hy zyn koker,
Schoon hy 't op ons munt, Met flitsen scherp van punt.
- 4 Dit vlammende schieten, Zal u nooit verdrieten:
Laat u dan beweegen, En wees my genegen,
Als ik u betoone, Te zyn, ô myn Schoone,
Zo ben ik te vreên, En wy twee zyn dan een.

K. ZWEERTS.

[Schoone Zonnen, heldre lichten]

Air: *Orithie du Triomphe de l'Amour.*

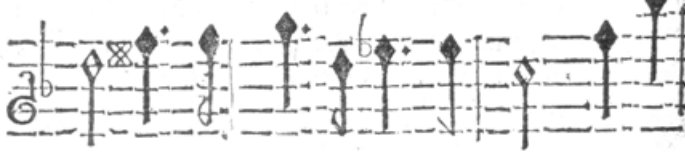
Schoone Zonnen, heldre lichten, Ach! on-

trek my nooit uw glans; Want voor u moet Febus

zwichten, Aanden hoo- gen hemel-

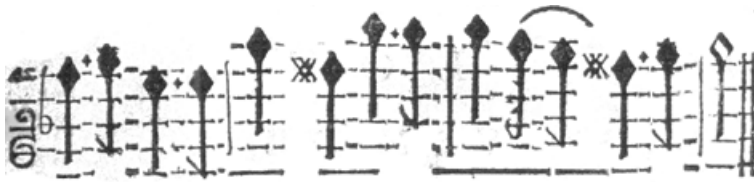

trans; Als de daageraad verschynt, Opuw

liefen vriendlyk wezen, Maakt gy,

Schoone Zonnen, heldre lichten, Ach! on-
trek my nooit uw glans; Want voor u moet Febus
zwichten, Aan den hoo- gen hemel-
trans; Als de daageraad verschynt, Op uw
liefen vriendlyk wezen, Maakt gy,

ô myn Uitgelezen, Dat myn nacht van druk verdwynt.

ô myn Uitgelezen, Dat myn nacht van druk verdwynt.

2.

Waarom laat gy dan uw stralen
 Niet voor eeuwig en altoos,
 Op my, droeve, lieflyk daalen.
 En verlicht my endeloos;
 Daar ik als een boom verquyn,
 Die de Lentezon moet derven,
 En allengskens schynt te sterven,
 Dies verzacht myn minnepyn.

3.

Maar wilt gy my overgeeven
 Door uw wreetheit aan den doot.
 Gun my, ô myn lieve Leven!
 Dan te sterven in uw schoot:
 Want gy zult, door uw gezicht,
 My weer leeren aassem scheppen,
 En verjongde leden reppen,
 Om te komen tot hun plicht.

K. ZWEERTS.

Lof van de liefde ende wyn.

Op de zelve wyze als hier vooren.

1.

VRinden laat ons vrolyk wezen
 By de Liefde, by de wyn,
 Want zy kunnen elk geneezen,
 Van verdriet, van smart en pyn.
 Nooit een beter artseny,
 Wilt gy die slechts wel gebruiken;
 Gy zult als een bloem ontluiken,
 Want geen kruidje haalter by.

2.

Liefde maakt ons bly van harte,
 En ook dapper van gemoed;
 En de wyn verdryft de smarte,
 En verdunt het zwaare bloet:
 En maakt voort den blooden stout.
 Laat de krygstrompetten klinken.
 Helden minnen, helden drinken,
 Daar de Kryg veel onlust brout.

3.

Wyn en liefde leert vergeeten
 Wat ons ooit bedroeven kan.
 Liefde leert ons alles weeten.
 Wyn maakt een verstandig man.

Alle menschen worden wys
 Die de Liefd' en Wyn beminnen.
 Wyn brengt alles goets te binnen.
 't Maakt ons jong, al waar men grys.

4.

Liefde maakt ook Advocaaten,
 En de Wyn veel Orateurs.
 Ieder leert dan beter praaten,
 Als een koopman op de beurs.
 Ja een Snyer wordt een Graaf,
 En een Boertje tot een Koning
 In zyn allerslechte Woning.
 Zy bevryen d'armste slaaf.

5.

't Kruidje van de Wyn en Liefde,
 Is van zulk een grooten kracht,
 Dat het ieder mensch geriefde,
 Alzo dra 't is voortgebragt,
 Door Natuur, die 't alles baart,
 Wat tot 's menschen heil kan strekken,
 't Kan gestorve geesten wekken.
 Alles naar den rechten aart.

6.

Meer van zulk een kruid te roemen,
 Acht ik hier niet pryzenswaard;
 Want geen kruiden, nog geen bloemen
 Hebben ooit dit heil gebaart.
 Ider neem de proef er van,
 En hy zal het zo bevinden.
 Neem het in myn goede vrinden,
 Jongk en out, en vrou en man.

K. ZWEERTS.

Vegt-zang

Stemme: *Zo lang leefde wy in vreugde.*

O Vegtstroom met uw blanke zwaanen,
Uw Vogels Vissen en Geboomt,
Uw Hofsteen en uw schoone Laanen,
Alom met weelig gras bezoomt:

Als ik de lustige landsdouwen,
Door uw kristal van een gedeelt,
En al uw trotze veldgebouwen,
Bezie, hoe word myn oog gestreelt!

Als gy my, onder 't speelevaaren,
Vertoont uw akkers op een ry,
Bezaait met goude Korenaaren,
Wat zet gy my vernoegen bly!

Gezeten aan uw oever neder,
Verquikt gy my door 't helder nat,
En dus hervat ik 't leven weder,
By na verloren in de stad.

Ik voel myn geesten door de gorgel
Van uwen Nagtegaal gewekt:
Een klank veel zoeter als een orgel,
Die myne ziel na boven trekt!

Ik hoor een lieffelyk geschater,
Van duizend vogels onder een;
De galmen rollen over 't water,
En langs uw groene paden heen:

Zy vliegen, over bloem en kruiden,

Van Nieuwerode na den Dom,
 Van Goudestein na 't slot van Muiden,
 Gekaatst al heen en wederom.

Ik zie de spartelvissen springen,
 En dansen op uw kristalyn:
 Wie kan zyn vreugde nog bedwingen,
 Daar zelfs de vissen vrolyk zyn?

Het vee, met opgesteken ooren,
 Schept ook behagen in 't gefluit,
 Als of Arion was herboren,
 En Orfeus met zyn blyde luit,

Ik hoor uw vloejent zilver bruissen.
 Gelyk een zachte waterval;
 Uw Eyk en Populier, aan 't ruissen,
 Voltojen 't aangenaam geschal.

Het weste windje blaast violen,
 En Strooit my Rôzen in de mont;
 O Vegt! gy hebt myn hart gestolen,
 Ik rys niet weder van uw gront;

Uw gront die steeds van milde honing,
 Van melk en malsse boter vloeit;
 Dus leef ik ryker als een koning,
 Vernoeft, en van geen zorg gemoeit.

J. DE REGT.

[Het best op aard is een gerust gemoed]

Het best op aard is een ge- rust ge-

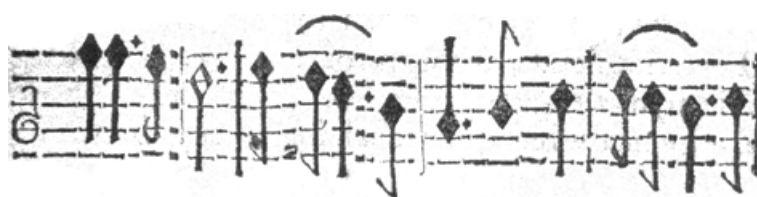
moed, Dat steeds den wil van al-

le deugden voedt, En minner wort be-

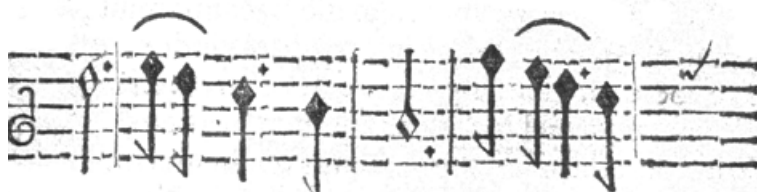
last door laster- monden, Maar als een

rots onwrikbaar wordt be- vonden,

Het best op aard is een ge- rust ge-
moed, Dat steeds den wil van al-
le deugden voedt, En minner wort be-
last door laster- monden, Maar als een
rots onwrikbaar wordt be- vonden,

In weerwil van ://: de wereld, hoeze

woet. Het best op aard ://:

is een ge- rust ge- moed.

In weerwil van ://: de wereld, hoeze
woet. Het best op aard ://:
is een ge- rust ge- moed.

2.

Ik laat de kroon en sceppter dienze draagt.
Ik laat het gout aan dien het gout behaagt.
Ik laat wien 't lust zich in de weelde baaden.
Een aardsche ziel kan zich toch nooit verzaaden,
Hoe diep zy daar ://: gelyk de mol naar wroet.
Het best op aard ://: is een gerust gemoed.

Noch

Bekoorlyk Beeld, beheerster van myn hart,
Toen ik in 't eerst wierd van de min getart,

Door 't vriendlyk opslag van uwe oogen,
 Toen riep ik uit, ô oogen vol vermogen,
 Die myne ziel ://: zo teder, hebt gewondt;
 Zyt gy niet wreet ://: zo maak my weêr gezont.

2.

Ik laat den wyn voor hem die Bacchus mint,
 En in zyn sap een smaaklyk voedtsel vindt.
 De zoete min kan my het meest vermaaken:
 Ik voel myn ziel naar deze zoetheit haaken,
 Die voert dat deel ://: vol vreugt ten hemel in.
 Niets leeft op aard ://: of 't leeft door liefde en min.

Aan N.N.

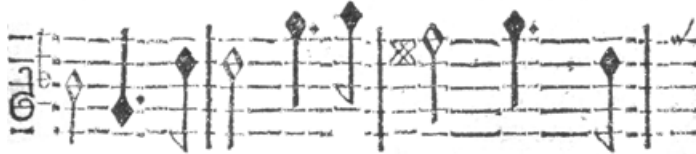
Ik wensch myn Schoone dat zy eens gevoel,
 Hoe quaat de smart is te verdraagen,
 Die myne ziel noch kan behaagen.
 Dat hart en zin vry daar op doel;
 Maar voelde zy dan ook die pyn,
 Zo trachte ik voorts haar arts te zyn.

K. ZWEERTS.

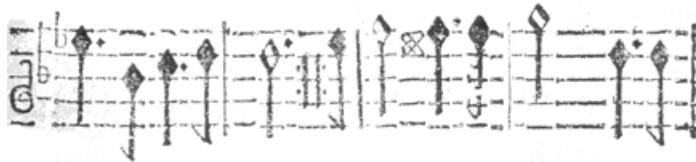
[Myn ziel, ach! wat zoet]

Myn ziel, ach! wat zoet, Liefd' en vreugd staat u te

hoopen, Ik val haar te voet Die myn

hart ontkluistert heeft. Ik ben buiten vrees, Niets kan

my nu tegenloopen: Nu myn Lief en Engelin, Haar

hart, ziel en zin; Ja zich zelf, my overgeeft.

Myn ziel, ach! wat zoet, Liefd' en vreugd staat u te
hoopen, Ik val haar te voet Die myn
hart ontkluistert heeft. Ik ben buiten vrees, Niets kan
my nu tegenloopen: Nu myn Lief en Engelin, Haar
hart, ziel en zin; Ja zich zelf, my overgeeft.

Boerevreugt.

Wat is 't leven zoet,
 Dat de Landman voet
 Als 't hem alles toelacht vol van spoet,
 Wie is zo vol luk,
 En zo vry van druk,
 Als ik ben, als ik myn vruchten pluk,
 O, het stee vermaak,
 Is een slegte zaak
 By het leven van den boer.
 Ik heb den bras van 't gout,
 Daar 't de steeman mé houdt,
 Myn tapyt is 't weelig woud,
 En het gras myn vloer.

1.

Waar schuyl ik voor de lonken,
 Van uw klaar gezigt,
 Dat my vol vonken,
 In de liefde stigt,
 Myn boezem al te fel geraakt,
 Gevoel ik dat van binnen,
 Als een Etna blaakt.

2.

Hoe vrolyk zou ik lyen,
 Als gy schoone waart
 Gelyk de byen,
 Wreed en zoet van aart,
 Zy quetzen ons wel overwacht,
 Maar geven ook den honig.
 Die de wondt verzagt.

De pylen van uw oogen,
Die doorwonden my,
Toon u medogen.
Als de honing by,
Genees, genees myn harten wond,
Met honigdau en balsem
Van uw lieve mond.

J. DE REGT.

Een Officier ziende een schoone Juffer:

Ik zie my zelf hier blind wat schoone Maagd is dit,
Met wangen als een Roos, en oogen als een git!
Was zy de Lombaart, ik zou, schoon het onze wetten
Verbieden, daar met vreugt myn degen in verzetten.

[De liefde van het Meisje]

Air. Attendez moy sous l'orme.

1.

De liefde van het Meisje,
Geduurd maar voor een tyt;
Of Pleuntje glat van vleisje,
Dan nooit het vryen lydt,

NEEL.

Zy weet voor u geen baantje,
Loop elders heen, en vrydt,
Of wacht my in dat laantje,
Gy lichthart als gy zyt.

PIET.

My die wel wensch te stranden,
Op d'aangename kant,
Van zoete lipjens randen,
Met ambrozyn beplant,
Vergun my doch dit baantje,
Dat ik u eensjes kus,
Hier in dit eenzaam laantje,
Daar ik myn brand mee blus.

3.

't Zyn aangename kusjes,
Van uwe mond geplukt,
Verzelt met zoete lusjes.
'k Voel my myn ziel ontruikt.
Ik dank u voor dit baantje,
En noch voor deze kus,
En schei hier uit dit laantje,
Van nu myn Lief tot flus.

Amyntas klagten over zyn vertrek van den Ryn.

Toon: *Belle Iris.*

- 1 Gryze Rynstroom, wiens geweld,
 Alle wateren komt tergen,
 En uit Zwitserlantsche bergen,
 (Als het ys en sneeujagt smelt,
 En gehele plassen regent,)
 Schiët tot door den stigtschen boôm,
 En zo veel landouwen zegent,
 Als 'er leggen aan zyn' zoom;
- 2 Vloei maar met uw waterkolk,
 Duizent mylen neêrgeschoten,
 Langs de duitsche zeên en sloten,
 Scherremheer van 't vrye volk:
 't Zal Amynt niet meer gebeuren,
 Dat hy stil en eenzaam zal,
 Nieuwe harderswyzen neuren,
 Aan uw snellen waterval.
- 3 'k Zal nooit meer, aan uwen zoom,
 Zorgeloos en ombekommert,
 Neêrgezeten, en belommert,
 Van den brede beukenboom,
 Myn Pandores schoonheit pryzen,
 Op een nieugesneden halm,
 Dat gansch Abtstêe naar die wyzen,
 Luistre met een wedergalm.
- 4 'k Zal nooit meer by 't Zomerlicht,
 Voor het steken van de zonnen,
 Aan uw versche en koele bronnen,
 In een schaduw, goen en dicht,
 My ontschuijen en verlusten,
 Daar Pandores poezele arm,

- My bedekt, en ik mag rusten,
 Op haar boezem zacht en warm.
- 5 'k Zal de goelyke Ambrozy
 Nooit van minneprikkeling n,
 Hooren reppen, hooren zingen,
 Wenze op harte dievery,
 Scherp geslepen, elk veroveret,
 En door boeien, styf van klem,
 Hout gevangen en betovert.
 Door 't vergift van hare stem.
- 6 'k Zal om Ambrozy genâ,
 Nooit den zangstryt meer beginnen,
 Dien toch Tityr plag te winnen,
 Schoon ik vordede door schâ,
 En de Boschgodin zelf zeide,
 Dat myn zang, schoon van geen stad,
 Maar in velt gemaakt en weide,
 Ook al zyn volmaaktheit had.
- 7 Ik zal nooit meer Koridon,
 Myn stokouden buurman, hooren,
 Met myn grage en leerzame oren,
 Als wel eer, toen hy begon,
 Leeuwendaals geschiedenissen,
 Met al zyn verandering,
 Uit zyne erfkunde op te visschen,
 En hoe 't ons voor eeuwen ging.
- 8 Vaer dan wel gewenschte stroom,
 Nu my 't nootlot dwingt te scheien,
 Van uwe aangename weien,
 En den klaverryken zoom,
 Die ik nimmer zal vergeten,
 Schoon ik ben in 't uiterst Oost,
 Of by broeders lyk gezeten,
 Daar de Zon het Zuiden roost

- 9 Myne ruispyp zoet van klank,
 Heilige ik uw' woutaltaren,
 Die my 't riet eerst leerde paren,
 Veegod Panag neemze in dank;
 Schenkze 't puik der jongelingen,
 Tityr, wien de vreugt meer lust,
 Wyl Amynt, vermoeit van zingen,
 Balling zwerft en nooit gerust. M.

Op haar tyd afgeplukt.

[O Fillis zouden uwe jaaren]

Air: Dans nos Bois.

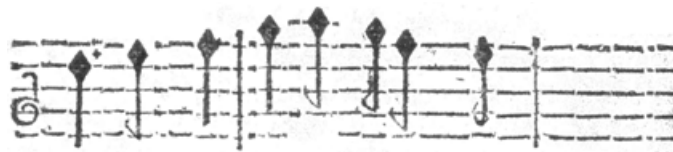

O Fillis zouden uwe jaa- ren Dan zon-
 Zoudt gy niet denken om te paaren Eer't met

de vrucht of vreugt vergaan?
 uw ſchoonheit is gedaan?

O Fillis zouden uwe jaa- ren Dan zon-
 de vrucht of vreugt vergaan?
 Zoudt gy niet denken om te paaren Eer't met
 uw ſchoonheit is gedaan?

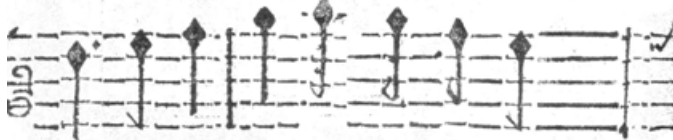
Acht gy niet deze allerzoet- ste

vreugt, Eigen aan de jeugt? Neen, neen, de He-

mel geeft aan ons dien schat:

Zo 't ons beuren mag wien die 'er

leeft, En die gaave heeft,

Dien, dien ze niet met lust be- zat,

Acht gy niet deze allerzoet- ste
vreugt, Eigen aan de jeugt? Neen, neen, de He-
mel geeft aan ons dien schat:
Zo 't ons beuren mag wien die 'er
leeft, En die gaave heeft,
Dien, dien ze niet met lust be- zat,

2.

Wil dan uw schoonte en tyd gebruiken,
 Terwyl 't u noch gebeuren mag.
 Ay zie de pupre roos ontluiken,
 Wiens glans haast niet is alze plag.
 Dies gebruik dan uwe beste tyd,
 Eer hy u ontglydt;
 Want, dat voorby is keert toch nimmer weer
 En de roos die niemant afplukt, wordt
 Op haar steel verdort,
 Of, of zy valt in 't slyk ter nêer.

K. ZWEERTS.

Klinkdigt. Aan Astrea.

Als myn vinger haar boezem raakte.

ASrea, die, door uw bekoorelyk geweld,
 De harten dwingen kunt, als gy uw gunst laat daalen
 Op eenig sterveling, door uw vergoode stralen,
 Terwyl de vriendelykheit uw schoonte en deugt verzelt,
 Wanneer myn vinger zich eens by uw boezem stelt,

En al te onachtzaam, eer ik hem te rug kan haalen,
 Tot op uw bergjes glyt, beken ik gansch te dwaalen
 Als op de Pereneën, in 't sneeuw, dat nimmer smelt:
 Maar evenwel kunt gy uw gramschap noch verzetten
 Dit geeft den minnaar hoop, waar op hy dient te letten,
 Die op uw starren oogt, en daar op zeil mag gaan.
 Uw starren, de oogen, die een gloet in hem ontsteeken,
 Doch gansch vergeefs; dus wyst myn vinger, door die strecken,
 U uw volmaaktheën, en myn myn gebreeken aan.

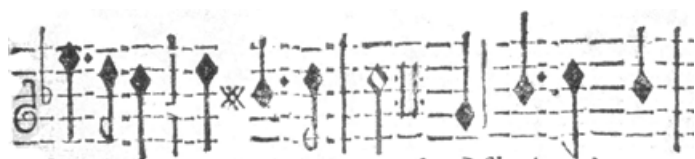
K. ZWEERTS.

[Beminnelyk beeld daar myn hart op speelt]

Air: Aimable Vainqueur.

Beminnelyk beeld daar myn hart op speelt Na-
 tuur heeft, u gunstig, Haar gaven kunstig mild-
 lyk mêgedeelt Niet om ze buiten 't De vreugt af te

sluiten Daar 't de min verveelt: Of buiten 't ge-

zicht Van die met verlangen Van u moet ont-

fangen Al zyn glans en licht Waarom de Min Ge-

stelt uit uw zin Veracht nooit zyn gaaven, Zie my daarom

slaaven Op hoop van gewin. Ach, ach wat pyn dat

Fillis niet minzaam maar minloos wil zyn.

sluiten Daar 't de min verveelt: Of buiten 't ge-
 zicht Van die met verlangen Van u moet ont-
 fangen Al zyn glans en licht Waarom de Min Ge-
 stelt uit uw zin Veracht nooit zyn gaaven, Zie my daarom
 slaaven Op hoop van gewin. Ach, ach wat pyn dat
 Fillis niet minzaam maar minloos wil zyn.

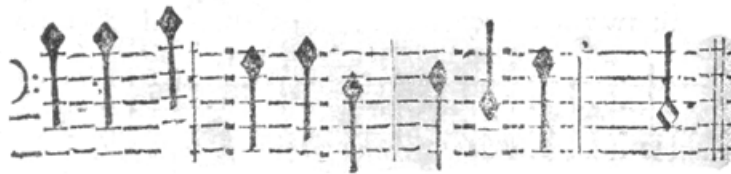
Anke von Trara is die mir ge- felt.

Anke von Trara is die mir ge- felt.

Zy is myn le-ben myn goed und myn gelt.

Zy is myn leben myn goed und myn gelt.

Anke von Trara is die mir ge- felt.

Anke von Trara is die mir ge- felt.

Zy is myn le-ben myn goed und myn gelt.

Zy is myn leben myn goed und myn gelt.

2.

Anke von Trara / mien rykdom / min goet /
Is miene zeele / mien vleis / und mein bloet.

3.

Anke von Trara heft wedder 'er hert /
Op mier gerichtit in liebe ond in smert.

4.

Komt 'er dat ongeluk om ons to schaan /
Wie sind gezind bi ein ander te staan.

5.

Glyk wie ein palboom her uver zich rigt /
Ie meer hem hagel und regen anfigt.

6.

Krankheit / vervolging / bedroefnis und pyn.
Schal unser beider vernuginge zyn.

7.

Ik wil dig volgen durch wasser / durch meir /
Durch eis / durch eiser / durch fyandlich heir.

8.

Wat word de leefde in uns machtig und groot /
Durch kruis / durch lyden / durch allerley nood.

9.

Anke von Trara / mien rykdom mien sin /
Mien lebe fluit ich to dienen hen in

10.

Wat heft de leefde voor einen bestant
Wo nicht ein hart is / ein mond; und ein hant.

11.

Wo man sich haar saagelt / krabbelt / und sleept /
Und gleich wie honden und katten bejeegt.

12.

Anke von Trara dat war wie nicht doen;
Du bist mien duefke: mien schefke: min hoen.

13.

Wat ich gebede wart van si gedaan:
Wat ich verbede dat laat si mi staan.

14.

Wat ich begeere / begeerest die ook /
'k Laat di den rok und du last mi den brook.

15.

**Du bist mien Anke mien soeteste ru /
Und lief und feele wort ich nu / und du.**

16.

**Dat maak een leben der himmelschen rych /
Durch zanken werd dat der hellen gelych.**

[Heldre bruin' oogjes, die overgooten]

Wyze: *Besneeude Velden.*

Heldre bruin' oogjes, die o- vergooten Met
 weelde, in uwe kringen houdt Myn wreet of
 lieflyk lot be- sloten: Zo gy my
 met een lonk beschouwt, Kunt gy my 't
 grootst ge -luk des we- relts

Heldre bruin' oogjes, die o- vergooten Met
 weelde, in uwe kringen houdt Myn wreet of
 lieflyk lot be- sloten: Zo gy my
 met een lonk beschouwt, Kunt gy my 't
 grootst ge -luk des we- relts

baaren: Ik voel, ver- smaadt gy

my, door myn quel, Myn da- gen

met uw ver- we t'even aa-

ren, O oogjes gy zyt myn

he- mel of hel.

baaren: Ik voel, ver- smaadt gy
my, door myn quel, Myn da- gen
met uw ver- we t'even
ren, O oogjes gy zyt myn
he- mel of hel.

- 2 't Licht dat alleen de starren kan blinden,
 Verduistert gy, schoon zelf bekleedt
 Met donkerheit: zo laat g'u vinden
 Als in een nachtgewaad, en weet
 Wat leeft te lichten met uw lieve stralen.
 De zon toont by den dag zich wel;
 Maar gy kund 's nachts als daags dien roem behaalen
 O oogjes! gy zyt myn hemel of hel:
- 3 Gelyk een dief, op buit te loeren,
 Zich stil verbergt in eenen hoek,
 Zo staat de Min om my te ontvoeren
 Myn vryheit, en te maken t'zoek
 Dat ik veel waarder acht dan dierbre schatten.
 Hy schynt daar tusschen 't blanke vel,
 In 't git verschoolen, zynen schicht te vatten.
 O oogjes gy zyt myn hemel of hel.
- 4 Aanminnige betovrende oogen,
 Wie steil op uwe boogen staart,
 Ziet hoe de Min syn grootst vermogen
 En toverkrachten daar vergaart,
 En in uw bruin de zwarte kunst kan leeren.
 Hy zent my pyl op pyl zo snel,
 Dat ik betovert ben eer ik 't kan weeren
 O oogjes gy zyt myn hemel of hel.
- 5 Gy moogt met straf gelaat my tergen,
 't Misstaat u niet. geen diamant
 In 't zwart gezet, kan 't schoon verbergen.
 Zyn glans spreit zich aan allen kant.
 De schaduw leert een kunststuk heerlyk achten,
 En 't helder licht verbystert in kapel
 En kerk, 's volks aandacht en gedachten.
 O oogjes gy zyt myn hemel of hel.

K. ZWEERTS.

*Den ouden Minnaar wort geplaagt met dubble rou,
Die willend niet en mag en mogent niet en wou.*

P.C. HOOFT.

Damons klachte over 't vertrek van Fillis.

Wyze: *Courante la Bare,*

- 1 Ach! felle pylen van de Min,
Moet ik u in myn ouden dag bezuuren,
En voelt geen jonkheit die quetzuuren,
Waer vlucht zy daar, die stuursche Herderin?
Waer blyft myn Fillis, vlucht zy heen,
En laat my, aen den oever, dus alleen
Voor rotsen, en medoogelooze bergen,
Myn minnezucht,
Om my te tergen,
Spreyen door de lucht?
- 2 O Fillis, harder dan dees steen,
Waar op ik leun, ach eer de minnelusjes.
Het staet aen u. veracht geen kusjes.
Zyt niet te trots op uw bevalligheên.
'k Omhels uw schaduw als gy vliedt,
Gy wondt myn hart, maar ach, gy heelt het niet.

Gy acht myn zuchten lichter dan de winden.
 En steelt myn hart. Ach laat ik vinden
 Heeling voor myn smart.

3.

Gy acht myn traanen als den vloed,
 Die bruischt en rolt langs harde en style klippen,
 En laat geen zuchjen u ontslippen,
 Hoe dat ik klaag in myn verliefte gemoed.
 Gy mint Filander boven my.
 Helaas, hoe quelt myn ziel de jalouzy!
 Moet ik dan voor myn medeminnaar zwichten;
 Ach, wat een smaat!
 'k Voel hondert schichten.
 Nu gy my verlaat.

4.

De stroomen van de wyde Zee,
 Zyn magteloos de vonken uit te lessen,
 Ontsteek en door myn Zielsvoogdesse,
 Myn wreede Lief, die nimmer wordt gedwêe.
 Hoe dut is hoopeloos in pyn.
 Nu ik van Fillis moet gescheiden zyn!
 Ach! scheiden, scheiden, scheiden, bitter scheiden.
 Myn zielsvoogdes,
 Laat ik u leiden
 Wreede Meesteres.

5.

Ik braade, ik brand, 'k verteer in pyn.
 'k Zie Fillis steeds door myn gedachten zweeven,

Ach! wreede wil de doodsteek geeven,
Of help uw gryzaart uit zyn droef gequyn.
Geef my dees gunst door uwe hand,
Breng, dien gy hoont, uw minnaar, doch aan kant
'k Wil liever sterven dan in liefde leeven.
Och had de doot,
My laten sneeven,
Toen myn Fillis vlood!

[Schoone Klimeen, die door uw' lonken]

**Wyze: *Besneeude Velden,*
zie de Nooten daar van hier vooren. Pagina 58.**

1.

Schoone Klimeen, die door uw' lonken
Myn ziel traag in 't verlangen houdt:
Uw oog kan 's minnaars hart ontvonken,
Dat brandend noch op uw vertrouwt.
Schoone Klimeene, laat uw lieve stralen
Geen oorzaak wezen van myne pyn:
Uw trouw heit moet alleen myn min betaalen,
Waar af gy zult getuigen zyn.

2.

Schoone Klimeen, derf ik u noemen
Getuigen van myn min te zyn?
'k Heb reden om daar op te roemen.
De deugt verandert nooit van schyn.
Ach, dat myn hart kon voor een tong verstrekken,
Om u te toonen hoe ik u bezin!
Het zou u tot meedoogentheit verwekken,
En dwingen u tot wedermin.

3.

Ik zag u fier heit ras verdweenen.
Uw teder hartje wierdt geraakt.
Twee brandende oogen my verscheenen,
Daar niet als vlam en vuur uit blaakt.
Dan hadt ge, als overtuigt, aan my gezwooren,
En my alleen uwe min laten zien,
Of wenschte liever nooit te zyn gebooren,
Als my geen wedermin te biën.

Klinkdicht.***Op eenfiere Juffer die my al te afkeurig een kusje weigerde.***

NOoit Maagt hoe schoonze zag uit zieletrekkende oogen,
 Van heldre blankheit en van poezelige leên
 By na Diana zelf, of 't beeldsel van Heleen,
 'k Had de eer dat zy van my een kusje dorst gedoogen:
 Maar gy, ô juffer wordt noch daar toe niet bewoogen
 Noch gunt my ooit een kus: hoe komt het dat gy my
 Als ik u nader steeds wilt stooten aan een zy?
 Ben ik zo leelyk, of heb ik u ooit bedroogen?
 Zo niet, hoe komt het dat gy dus afkeurig zyt?
 De schoonheit fiere maagt, die hart en zin verblydt,
 Het blank en bloozend wit daar zyt ge ook mede omtogen,
 Maar zou ik evenwel geen kusjes waardig zyn?
 O Neen, ik loof dat niet, gy houdt u slechts zo fyn;
 Want die zo weigrig zyn, ze 't liefste hebben mogen 1684.

K. ZWEERTS.

Aan N.N.

O Schoone ik haat u niet, maar tracht alleen te myden
 Al die een ergelyk quaadaardig leven lyden.

Wreede schoone gy zyt niet bewogen Schoon gy

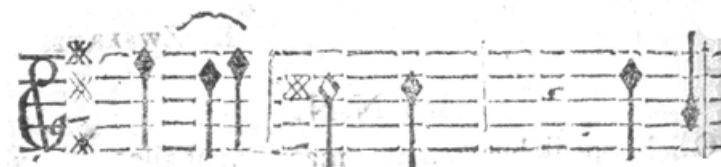
ziet myn hoop vervlogen Is't u vreugt dat

ik voor uw oogen Om u min het licht

zal der- ven Wie kan zoe- ter doot

ooit ver- werven

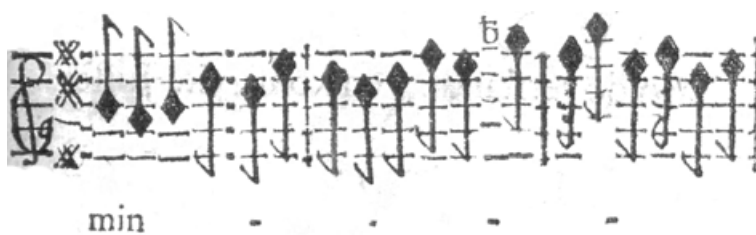
Wreede schoone gy zyt niet bewogen Schoon gy

ziet myn hoop vervlogen Is't u vreugt dat

ik voor uw oogen Om u min het licht

zal der- ven Wie kan zoe- ter doot

ooit ver- werven Als van

van min te sterven Als van &c.

min - - - -

van min te sterven Als van &c.

Aan de verstandige en konstryke Juffer M. Bega.
By het vereeren van eenige vertaalde Zangen.

O juffer die Arachne, en Pallas zelf, beschaamt
 Met zyde op doek, en met de verw op uw panneelen
 Een Zeuxis oog bedriegt, zie hier by een verzaâmt,
 Verscheide zangen die ik u koom mededeelen.
 Die aardigheid die veele in 't Italjaansch en Fransch
 Behouden, weet ik haar onmoogelyk te geeven.
 Geen Fransman heeft ook 't hart, dat hy uit Nederlandsch,
 Een zang heel net vertaal, als z'is, vol geest en leven
 Zo ik op uw verzoek, u dan niet gansch voldoe,
 Uw heusheit weet ik zal my toch genoeg verschoonen
 Verg ik die niet te veel, zo laat me een bede toe,
 En wil myn doffe geest met blyde galm beloonen.
 Wanneer uw vader de pinçeelen nederleit,
 Met heldre Febus zyn alverre wende stralen,
 En schynt Apollo met den vedel, die al vleidt
 Wat hart en ooren heeft, en Thebe zou doen daalen
 Zo weiger my niet meer dat uw bezielde mond,
 De stem en snaaren paar, dan zal ik allerwegen
 Gedenken, hoe ik in Berlyn Apollo vond,
 En zelf in een alleen de Muzen alle negen.

1693.

K. ZWEERTS.

Bruilofts-zang.

Toon: *Belle Iris*.

1.

SChoone Bruit ontfang dees kroon
 Op uw hoofd en blonde haren,
 Ryk van roos en lauwerblaren,
 O wat valt de min hier schoon?
 Wie kan zyne krachten melden.
 En de vlammen die hy sticht?
 d'Allerstrytbaarste oorlogshelden
 Vallen voor zyn schicht te licht.

2.

Zelfde dondergod Jupyn,
 Mars en Febus moeten 't geven,
 En voor zyne pylen beven,
 Bacchus God van druif en wyn.
 Al 't gevogelt dat in d'elzen,
 Bly van tak in telgen springt,
 Valt aan 't kussen en om helzen,
 Daar het zyn vryaadje zingt.

3.

Al de Godheen van de zee
 En rievieren, beek en stromen
 Kan de vlugge min betomen,
 Bosch en woutgoôn minnen mêe:
 Duif en doffer trekkebekken,
 Venus hofswaan volgt'er gâ.
 't Water kan hier brant verwekken.
 Ieder zwemt de liefste na.

4.

Is 't dan wonder edel paar,
 Datge blaakt in minnevlammen?
 Queek nu aan der oudren stammen,
 Uwe minne bloei al 't jaar.
 'k Zie een erfgenaam geboren,
 Als de wisselbare maan
 Negenmaal haar zilvre horen
 Is gewassen en vergaan.

5.

O wat smaakt het leven zoet,
 Voor onscheibare gelieven,
 Dat de min het hart kan grieven,
 En de lust met kusjes boet.
 Daarze hangen aan elkander,
 Als twee klitsen hecht aan een,
 Zuiker zuigen d'een voor d'ander,
 Uit elx mont, nooit afgestreên.

6.

Leef nu lang vereende twee:
 Onder 's hemels milden zegen,
 En dien gouden huwlyxregen,
 Bloei in eendracht liefde en vrê:
 Op 't gejuich van duizent tongen,
 En ons blyde bruiloftliet,
 Bruit en Bruigom toegezongen,
 Van de Godheên, diege ziet.

B. VOLLENHOVE.

[Volmaakte Fillis]

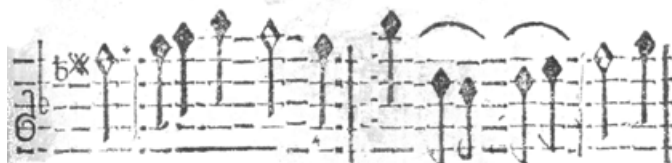
Volmaakte Fil- lis, zoudt gy dan

myn ge- trou- heit haa- ten, en nooit

minlyk zyn? Hebt gy dit vast beslooten in uw

zin, Laat gy my sterven, Door u myn zoeten

Engelin, Altooste derven?

Volmaakte Fil- lis, zoudt gy dan
 myn ge- trou- heit haa- ten, en nooit
 minlyk zyn? Hebt gy dit vast beslooten in uw
 zin, Laat gy my sterven, Door u myn zoeten
 Engelin, Altoos te derven?

2.

Min ik u niet met ziel en met zin,
 Zo straf my vry myn schoone zielsvrindin,
 Of heb ik ooit ge wankelt in myn reên;
 Wat baat uw toren,
 Heb ik ooit andren aangebèen
 Of trouw gezwooren?

3.

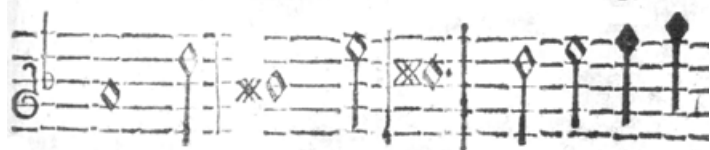
Waarom myn hart dan zo wreet geplaagt,
 O schoone Philis, die myn ziel behaagt?
 Keer in medoogen eens dien wreedten zin,
 Ach! wil my geeven
 Dat ik met u, myn Engelin,
 Vereent mag leeven.

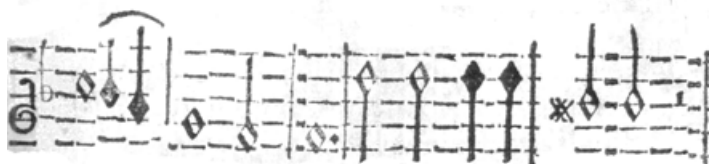
O Gy die Pallas eert Door offerhanden,

Laat Venus uw begeert In liefde branden Nu gy de

kunst met schoonheit paart, Ontzachlyke

Iris, zoet van aart. Ontzachlyke I- ris,

Ontzachlyke I- ris zoet van aart.

O Gy die Pallas eert Door offerhanden,
 Laat Venus uw begeert In liefde branden Nu gy de
 kunst met schoonheit paart, Ontzachlyke
 Iris, zoet van aart. Ontzachlyke I- ris,
 Ontzachlyke I- ris zoet van aart.

2.

'k Gun u aan Pallas borst En haare gaaven,
 Uwe eedle wysheits dorst naar wensch te laaven:
 Maar daarom is het niet verboôn
 Eens te eeren Venus mingeboôn.

3.

Een Schoone die zich paart, Is wys van zinnen,
 Zy is die gaave waart, Die tracht te minnen.
 Een maagt, die zich toont al te wys,
 Behaalt heel zelden eer of prys.

4.

De Rede en de Natuur u zelf dit leeren.
 Lucht, water, aard en vuur geen liefde ontbeeren.
 Dit alles wel vereenigt, maakt
 Al wat 'er is, van min geraakt.

5.

Beminnen lucht en aard, Zyn zelfs de Goden
 De hemel niet zo waart Die zy ontvlooden,
 Als door een schoone deze vlam
 In hunne zinnen oorsprong nam?

6.

O Schoone, dubbelt schoon in 't heerlyk praalen,
 Eer Venus en haar Zoon, wat moogt gy draalen.
 Eer 't albezielend minnevuur,
 Ai volg de Rede, volg Natuur.

K. ZWEERTS.

[Even als de Zonnebloem]

Toon: *Belle Iris.*

Even als de Zonnebloem,
 Staat en spiegelt met haar oogen,
 Steets ter hemel waart getoogen
 Naar het licht, haar lust en roem.
 Zo gaat Kupidootje loeren,
 Op het Vryerlyk geslacht,
 Om 't zyn pylen toe te voeren,
 Hoe het daar noch minst op dacht.

2.

Daar mê heeft hy 't vuur in 't lyf
 Die zyn zinnen en gedachten
 Schynen voorts alleen te trachten
 Om te raaken aan een wyf.
 Hierom loopt hy, heel verlegen,
 Schoenen af, en steenen plat,
 Tot dat hy heeft gunst gekregen
 By haar die hy garen had.

3.

Kloris is nu al zyn vreugt,
 Deeze weet hy vaardig te eeren,
 En zich naar die zon te keeren,
 Die hem dus het hart verheugt,
 Zy kan nu geen voet verzetten.
 Of hy volgt haar op het spoor,
 En hy blaast de minnewetten,
 Haar geduurig in het oor.

4.

Zit zyn Kloris in de kerk,
 Daatlik zal hy zich onthouwen,
 Daar hy kan zyn zon aanschouwen,
 En beoogen fel en sterk.
 Dus beloert hy al haar gangen,
 Tot dat hy, door liefde en trou,
 Eens bekommt zyn lang verlangen,
 En dat Kloris wort zyn vrou.

5.

Daar mê is het vryen uit.
 Maar dit lieven, kussen, eeren,
 Komt veelyds in druk verkeeren,
 Als de Bruit is in de schuit.
 Doch 't geluk helpt hen door lyden,
 Daar de een is des anders roem,
 Die elkander steeds verblyden,
 Als de Zon de Zonnebloem.

K. ZWEERTS.

Aan Fillis.**Wyze: *Als ik myn Fillis kussen mag.***

O Fillis! die in zuivre deugt,
 Noch schoonder zyt dan in uw wezen ://:
 Die u in deugt het meest verheugt,
 Wiens schoonheit waardig is geprezen.

Men zoek niet meer hier vindt men 't al,
 Ach wil die gaven recht besteeden,
 Aan een die u steeds eeren zal:
 O schoone zo volgt gy de reden.

Verachtelyke Gelykheit.
 O zusters een van aart gy kunt geen harten winnen
 Om dat uw harten elk verachten, niemand minnen.

K. ZWEERTS.

Boeredeeun.**Wyze: Anne, Mary en Lysbet.**

Wel ik hou het met vryengelyk op 't Langt met goet.

ver- stangt Wy gien ge- veinstheit

ly- en Daer is het vein- zen schangt.

En ik laet de stee- lui vaeren En

wil 't met Maert- je klac-

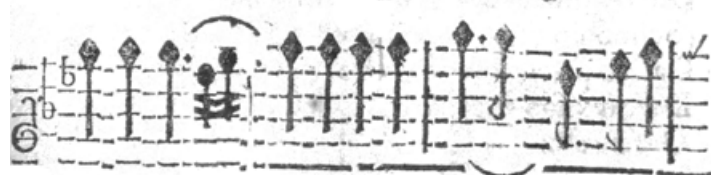
Wel ik hou het met vryen gelyk op 't Langt met goet
 ver- stangt Wy gien ge- veinstheit
 ly- en Daer is het vein- zen schangt
 En ik laet de stee- lui vaeren En
 wil 't met Maert- je klac-

ren Ik heb 't die maid Wel meer ezait Dat het

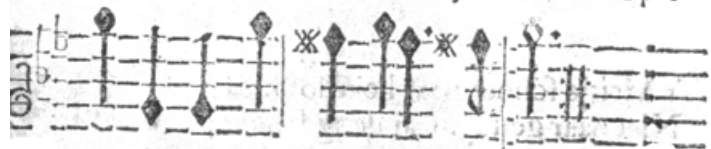
zo by my lait En ik hou toch niet van dat gedaan Dat-

men in stee veinst om een zoen; Kom ik het Maertje

vraegen Zy waeg het voort Gelyk het hoort Op 't

Langt is 't stil Wanneer men vryen wil.

ren Ik heb 't die maid Wel meer ezait Dat het
zo by my lait En ik hou toch niet van dat gedaan Dat-
men in stee veinst om een zoen; Kom ik het Maertje
vraegen Zy waeg het voort Gelyk het hoort Op 't
Langt is 't stil Wanneer men vryen wil.

K. ZWEERTS.

Aurea nunc vere sunt saecula.

Wyze: *La beaute la plus severe.*
Of l'Hymen seul ne sauroit plaire.

1.

Die aan 't gout eerst heeft gebonden,
 Min en haare keur verkragt.
 Die heeft eerst de min geschonden,
 En de rampen voort gebragt
 Die by duizend 't minnen volgen,
 (Schoon niet uit de min geteelt)
 Dat zo plaegziek en verbolgen
 Daeglyx soo veel parten speelt,
 Dat zo enz

2.

Eer men van het gelt kan spreken,
 Wat was toen de min gerust!
 Niemand liet het slapen steeken,
 Om vervloekte rykdoms lust:
 Niemand zocht syn lief te koopen
 Met een opgepropte kist;
 En hy had het best te hoopen,
 Die het best te lieven wist.
 En hy, enz.

3.

't Meisje schoot haar lieve lonkjes
 Niet naar gelt, maar deugden uit;
 En de straaltjes van die vonkjes
 Keerden nooit weêr zonder buit.
 Maar de helsche geltzucht teelde

Alle zonden op een ry,
Dertelheit, verquisting, weelde,
List, bedrog, en veinzery.
Dertelheid enz.

4.

Gelt geboodt een maegd te leeren
Triplen met gemaecten gang:
Valsche list, en godloos zweeren,
Bragt het booze gelt in zwang.
Gelt geboodt ons anders spreken,
Anders denken in het hert:
Gelt verzon de snoode streeken,
Waer mee Min geblinddoekt wert.
't Geld verzon enz.

5

Wie op d'oude wys wil minnen,
Wie naar deugt en schoonheid vryt,
Zal haest onderscheid bevinnen
Tusschen de oude en nieuwe tyd.
Lieve knegt, laet staan dit vryen,
Deugt en schoonheyt gelt 'er niet:
Gelt alleen verzoet het lyen,
En het bange minverdriet.
Gelt enz.

6.

Wat zal deugd en schoonheit geeven
Daar geen goude steun stok is?
Waer nu 't gelt ooit wort verheven,
Loopt de deugt en schoonheit mis.
Zulke praatjes zyn verlooren,
Gelt is over al het woord:
Gelt kan 't maegdenhart bekooren,
Dat naar deugt noch schoonheit hoort,
Gelt kan 't maagden &c.

[Klorinde myn leven]

Wyze: *Ach liefde zoet lyden.*

Klorinde myn leven,
 Die ik er bemin;
 En nooit zal begeeven,
 Maar eeuwig bezin;
 Gy gaat voor my vluchten,
 En lacht met myn smart,
 En laat my myn zuchten,
 Noch smooren in 't hart.
 Dus tegen de reden,
 Ontfonkt gy myn hart,
 En 't blyft noch opheden,
 In strikken verwart,

2.

Door liefde gedreven,
 Klaag ik u myn pyn,
 wil dan lieve leven,
 Medogende zyn;
 Maar zo gy myn klachten,
 En zuchten verdooft,
 En Kupidoos krachten,
 Niet acht of gelooft,
 Zal hy eens ontsteeken,
 In u eene vlam,
 En zich van u wreken,
 Die zyn eer ontnam.

3.

Hy ziet zelf op Goden.
 Noch menschen magt,
 Apollo mogt dooden,

Draak Python met kracht,
 Maar moest ook gevoelen,
 Een pyl van dit wicht,
 En mogt zich niet koelen,
 In Dafnes gezicht,
 Verander uw zinnen,
 Myn lief, neem dit aan,
 Op dat u het minnen,
 Niet duur koom te staan,

4.

Eer hy u leer lonken,
 Door wraake daar van,
 Op een die uw vonken,
 Nooit uitblusschen kan.
 Dan moet gy de smarten,
 Zo gy hem niet eert,
 Der lydende harten,
 Zien op u gekeert,
 En zult het beklagen,
 En voelen te laat,
 Hoe zwaar. 't is te draagen,
 Te lyden die smaad.

[Jonge zielen wilt eens trachten]

Air: Jeunes Coeurs laissez vous prendre.

Jonge zielen wilt eens trachten Naar het

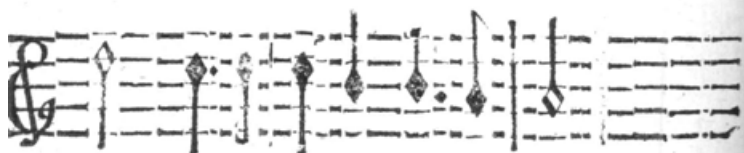
minnen wilt niet wachten: 't Is ge-

vaarlyk, 't wekt veel smaat. Na- maals

baart het duizent klagten, Daaaom, eer uw jeugt ver-

gaat, Eert de min eer 't is te laat.

Jonge zielen wilt eens trachten Naar het
minnen wilt niet wachten: 't Is ge-
vaarlyk, 't wekt veel smaat. Na- maals
baart het duizent klagten, Daaaom, eer uw jeugt ver-
gaat, Eert de min eer 't is te laat.

2.

't Minnen hoort men niet te noemen
 Of zyn zoetheid ook te roemen,
 En de lach en 't lief gelaat
 Dat'er bloost met blyde bloemen,
 Daarom &c.

K. ZWEERTS.

Aan een juffer.***By 't vereeren van eene myner boekjes,***

O Schoone maagd die steeds uit uwen lieven mond,
 Een stroom van zoetigheid, al bortelend, laat slippen,
 Gelyk een dauw of vliet, die in den morgenstond
 Op 't roozebeekje valt, en straalt uit marmre klippen
 Die onbeweeglyk zyn, gelyk gy voor de Min,
 Schoon gy van liefde zingt; gy zyt zelf zonder liefde.
 Ontfang dit boekje; want, daar zyn Gezangen in
 Die gy begeert, ach! dat de liefde uw hart door griefde,
 Wanneer gy ziet hoe ik haar in myn zangen eer,
 En boven eenzaamheit en Bacchus wil verheffen.
 De Rede zelf buigt zich voor haar eerbiedig neêr,
 Volg dan de liefde, en wil eens mé haar lof bezeffen.

K. ZWEERTS.

[Zoete Zangster verzacht myn smart]

Wyze: *Gelozia non posse piu.*

Zoete Zangster ver- zacht myn
smart, Verzacht my smart: Lydt gy In
my een treu- rig hart? Zoe- te
Zang- ster ver- zacht myn smart. Zoete
Zangster ver- zacht myn smart:

Zoete Zangster ver- zacht myn
smart, Verzacht my smart: Lydt gy In
my een treu- rig hart? Zoe- te
Zang- ster ver- zacht myn smart. Zoete
Zangster ver- zacht myn smart:

Leer my speelen, leer my zingen,

En 't ontstelt ge- moed bedwingen,

Dat het steeds- - niet treurig

zy, Dat het steeds niet treurig zy.

Leer my speelen, leer my zingen,
 En 't ontstelt ge- moed bedwingen,
 Dat het steeds- - niet treurig
 zy, Dat het steeds niet treurig zy.

K. ZWEERTS.

Uit de verliefde Rykaart.

Air: Un Coeur maître de lui même &c.

SILVANDER.

Wil my slechts uw hart vergonnen,
 Ach! myn grootst geluk,
 'k Zou niet meerder wenschen kunnen,
 Schoone, help my uit den druk,
 Wil my slechts uw hart vergonnen,
 Ach myn grootst geluk,
 Voelt gy dan uw hartje verwonnen,
 Geefet my die voor u buk,
 Wil my slechts uw hart vergonnen,
 Ach myn grootst geluk.

IZABEL.

'k Zou myn hart u overgeeven,
 Stondt het in myn magt,
 Maar myn vader doet my beeven,
 Nu hy myne zin verkracht.
 'k Zou myn hart u overgeeven,
 Stondt het in myn macht,
 'k Werd dan, door myn plicht gedreeven,
 Tot gehoorzaamheit gebragt.
 'k Zou myn hart u overgeeven,
 Stondt het in myn magt.

K. ZWEERTS.

**Op het verjaaren van K.D. Ridder,
Op vastenavond.**

**Wyze: *Jacob, hoe neemt gy de zaak op,*
Of: *Korte kousjes lange klinken.***

't IS van daag een blyden dag,
Dat men vreugd bedryven mag, ://:
Zingen, springen, dansen, kweelen,
Op de rommelpot te spelen.
Dats raar, dats raar,
Katjen is van daag een jaar.

2.

Wie dat katje nu verjaart,
Zal ook eeten van haar taart, ://:
Komt dan zamen oud en jongen
Rustig uit den borst gezongen.
Dats raar, dats raar,
Katje is van daag een jaar.

3.

Ziet dat lieve en zoete lam,
Vryen om een volle mam, ://:
Ziet 'er koselen, en lacchen,
En eens om een slokje pracchen.
Dats raar, dats raar,
Katjen is van daag een jaar.

4.

Och dat zoete lieve kind,
Van haar maatje zo bemind, ://:

En haar paatjes lust en leeuen,
 Ziet wat kanze lonkjes geeuen,
 Dats raar, dats raar,
 Katjen is van daag een jaar.

5.

Jongens maak een ronden dans,
 Spring eens om de rooze krans,
 Wil geen vreugt of blyschap sparen,
 Helpt nu katje mee verjaren.
 Dats raar, dats raar,
 Katjen is van daag een jaar.

6.

'k Hoop dat gy beleeven zuld,
 En den dag zuld zien vervuld, ://:
 Na 't verwisselen der dingen.
 Gy haar bruilofsdag moogt zingen.
 Dats raar, dats raar.
 Katje is van daag een jaar.

T. ASSELYN.

*Nec lacrymes crudeles Amor, nec gramina rivis,
 Nec cythiso saturantur opus, nec fronde capelle.*

Virgilius Eclog. X.

['t Watertje dat zyn volle vloet]

Stemme. *Windeke, daer het bos af drilt,*

1.

't Watertje dat zyn volle vloet
 Sraag met levende aders voedt,
 En zyn spruytje
 Loost op 't kruytje
 Dat aan de aard haar siersel leent.
 Springt uyt geen aders, zo gy meent.

't Wort niet met pypen onder't zant
 Heen getrokken door het lant,
 Noch de gaatjes,
 Van zyn plaatjes,
 En het loot, geen zuygen moe,
 Dryven het ooit naar boven toe.

3.

Droevige traenen, dit het wicht
 Parst door't minnend oogenlicht,
 Van zyn slaaven,
 Syn de graven
 Waer uyt hy zyn water puurt,
 En daar de springaer steeds van duurt.

[Hy sa wakker kom nu aan]

Vois: *Mars van de Prins van Vrieslant.*

1.

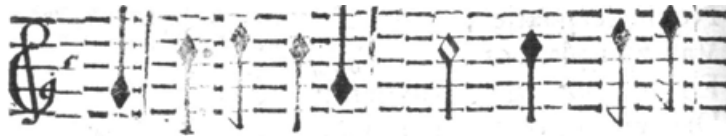
Hy sa wakker kom nu aan,
 En laat ons vrolyk weezen by de frisse wyn,
 Want waarom zou men treuren,
 Want waarom zou men niet vrolyk zyn,
 En drinken dan de wyn,
 Want hy dryft wech alle druk en pyn,

2.

Hey sa lustig staat niet stil,
 Maar toon u wakker als een deftig braaf soldaat,
 En vrees dan voor geen glaasje,
 Hoe dat men tiert, of raast met geweld,
 Maar toon u als een helt.
 Als ge uw lyfje dus voor 't wyntje stelt.

L.F.

[t Za lustig laat ons drinken]

Air: Aux Armes Camerades.

't Za lustig laat ons drinken, Vat nu

vry de wapens aan, Die'er staan. 't Za

lustig laat ons drinken, Vat nu

vry de wapens aan. Nu noch eens braafaan't

klin- ken, En eens ge- bombar- deert;

't Za lustig laat ons drinken, Vat nu
 vry de wapens aan, Die'er staan. 't Za
 lustig laat ons drinken, Vat nu
 vry de wapens aan. Nu noch eens braaf aan 't
 klin- ken, En eens ge- bombar- deert;

En dapper aan 't rinkin- ken. Waar

de- ze roe- ren blinken. Waar deze roeren

blinken, Geen kruit ons licht bezeert :/: 'Za lustig &c

Vult weder de glazen; Bereidt u ten stryd. Want geen

bloet wort gestort, Toont u verblyd, Die 'er neder-

En dapper aan 't rinkin- ken. Waar

de- ze roe- ren blinken. Waar deze roeren

blinken, Geen kruit ons licht bezeert :/: t'Za lustig &c

Vult weder de glazen; Bereidt u ten stryd. Want geen

bloet wort gestort, Toont u verblyd, Die 'er neder-

leit Komt niet te kort. Toont u verblyd, En loopt niet te

wydt, Men raakt hier 't lyf niet quyt, 't Za lustig &c.

Wakker wilt nu paa- ren Uwe

keel en snaa- ren Waar is op

aar- de meerder vreugt Als zoet ge-

leit Komt niet te kort. Toont u verblyd, En loopt niet te
wydt, Men raakt hier 't lyf niet quyt, 't Za lustig &c.

Wakker wilt nu paa- ren Uwe

keel en snaa- ren Waar is op

aar- de meerder vreugt Als zoet ge-

noegen, 't best geneugt Als men by

vrienden zich verheugt Als men by

vrienden zich verheugt.

noegen, 't best geneugt Als men by
 vrienden zich verheugt Als men by
 vrienden zich verheugt.

K. ZWEERTS.

Geoorlofde Eigen liefde.

Het glaasjen in myn hand, zegt gy, dat ik nu zal
 Toe brengen aan den man dien ik meest zal minnen,
 Ik ben 'er mee te vreên: ik min my zelf voor al,
 Dies breng ik 't dan my zelf, en lap het wyntje binnen.

[Vrienden wilje vrolyk zyn]

Wyze: *Chers amis le verre à main.*

Vrienden wilje vrolyk zyn,
 Wilt alle achterdocht verbannen,
 Vrienden wilje vrolyk zyn,
 By de vrienden by den wyn,
 Weest geen vrienden in den schyn,
 Tracht u krachten in te spannen,
 Om te haat en dat fenyn,
 Vrienden &c.

K. ZWEERTS.

Kinderlyke Min Van Tirsis en Celimeene.**TIRSIS.**

Celimeene wat mag 't zyn
Als ik aanschouw jou oogjens schyn,
Als gy wordt van my gekust,
Wat maakt myn borstje dan ontrust?
Deze beeving, deze smaart,
Voelde ik nimmer in myn hart:
Raak ik eens jou handje, dan
Wensch ik strak te zyn jou man.

CELIMEENE

Waarom (ben ik niet jou vrou)
Of ik meerder weeten zou;
Want wanneerje zwemt of speelt,
Weet dat jy myn hartje steelt?
Als myn oog jou dan beziet,
Kus my vry, ik zeg het niet.

TIRSIS.

Al is dit my groot vermaak,
Nochtans moet 'er zyn een zaak

In de min, naer allen schyn,
Die moederlief zo dik doet zyn,

CELIMEENE.

'k Hoorde iets noemen by geval;
Maar ik schaamt 't my heel en al:

TIRSIS.

Wacht tot jy zyt vyftien jaar,
Licht weet jy't dan al te klaar.

CELIMEENE.

Myn borst is ontrust myn hartje slaat,
Gelyk
Wy missen noch iets helaas wat raadt?

TIRSIS

Betaal my dan terwyl wy dus
Alleen zyn, weder kus met kus.

K. Zw.

Hy stooft de harten.*Wyze: La Lande.***1.**

Als Kupidoetje,
 Kreeg Rozinde in zyn gezicht,
 Waagde hy zo menig schootje,
 En verloor zo menig schicht;
 Als haar diamante hart,
 Heeft zyn pylen uitgetart,
 Toen zy riep, o Minnegootje,
 Koop eerst brillen op de mart.

2.

Dit spytig smaalen,
 Docht Kupido, jeugdig dier,
 Zult gy noch op 't lest betalen,

Door de krachten van myn vier,
 Dies heeft hy steeds toegeleit.
 Tot hy quam voor Keukenmeid,
 In Rozindes dienst te praalen,
 Daar mê was hem kans bereit.

3.

Het Minneguitje,
 Stoofde voort, in de eerste reis,
 Van zyn ooliek minnekruitje,
 In Rozindes tafelspys,
 En dus gaf hy haar de min,
 Smakelik met brokjes in,
 Waar op zy in 't liefde schuitje,
 Zeilde naar Kupidoos zin.

4.

Dit zoete diertje,
 Geeuwde strak van minnekoorts,
 Totz'er keuckenmeit, haar Giertje,
 Riep, en zei: koom haalme voorts,
 Eenig Doctor, die terstont,
 My weer maaken kan gezont,
 Want ik beef, en voel een viertje,
 Ja een smartelyke wond.

5.

Strak ging zy henen,
 By Heer Doctor Jong van bloet,
 Die ras quam, en schreef met eenen,

Die Recept, ook wonder goet:
 Zet terstont een zacht Klisteer,
 Nut wat Nachtschâ met een veer,
 Dek u wel, 't zal rust verleen:
 Morgen kom ik wel eens weer.

6.

Eer Docter scheid,
 Wist Cupido hart en zin,
 Zo te kookken van hun beide,
 Door de blaasbalk van de min,
 Datze famen wierden een,
 En de brant en koorts verdween,
 Dat Patient en Arts verblyde,
 En Cupido vloog toen heen.

Kw.

Op het uitmuntend kunstig Fluitspel van den Heer A. Alewyn.

Door lieflyk fluitspel van Merkuur moest Argus sneeven,
 Maar gy, ô ALEWYN, baart door uw Fluit het leeven,

K. Zw.

[Schoone Amaril wyl gy gebiet]

Door D Petersen *op Muzyk gestelt.*

Schoone Ama- ril wyl gy ge-

biet, dat ik die uw zo teer bemin u

zal verlaa- ten, Ai weigert my dees bede

Schoone Ama- ril wyl gy ge-
 biet, dat ik die uw zo teer bemin u
 zal verlaa- ten, Ai weigert my dees bede

niet, zo gy my niet bemint, dat gy my niet zult

haaten, zo lyd myn minnent hart min pyn wan-

neer ik van uw af moet zyn.

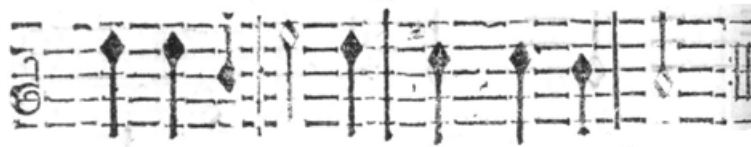
niet, zo gy my niet bemint, dat gy my niet zult
 haaten, zo lyd myn minnent hart min pyn wan-
 neer ik van uw af moet zyn.

[Laat ons de Min niet smaadlyk verachten]

Air: Suivons l' Amour c'est lui qui nous mène.

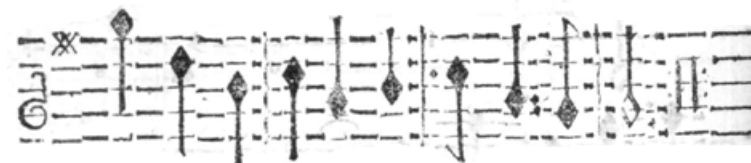
Laat ons de Min niet smaadlyk ver- achten,

Schoon zy ons baart wat quelling en smart.

Wie zich zo naau in zyn jonkheit wil wachten,

Voelt eens daar na wel licht een ander hart.

Laat ons de Min niet smaadlyk ver- achten,
Schoon zy ons baart wat quelling en smart.
Wie zich zo naau in zyn jonkheit wil wachten,
Voelt eens daar na wel licht een ander hart.

2.

Is 't dan niet beter loflyk te minnen.
Een weinig liefde baart minder pyn
Dan het verwerring brengt in onze zinnen,
Door zo geheel ongevoelyk te zyn,

K. Zw.

[Lief oorzaak van myn zuchten]

Door Petersen op *Muzyk* gestelt.

Lief oorzaak van myn zuchten Be- vallige Kli-

meen Wat doen uw schoon' oogen Vol

hemelsch ver- mogen My doo- den

aan! Ach kost ik z'ontvluchten, Of naar myn

eerste vryheid staan Niemand zoume be-

Lief oorzaak van myn zuchten Be- vallige Kli-
 meen Wat doen uw schoon' oogen Vol
 hemelsch ver- mogen My doo- den
 aan! Ach kost ik z'ontvluchten, Of naar myn
 eerste vryheid staan Niemand zoume be-

koren Naar min meer te hooren Bui-
ten u alleen.

BUISERO.

Aan Juffer NN.

Veel schilderyen zag ik schoone wel voor my,
Waar aan door uw pinceel het leven was gegeven,
Doch, dat waar naar de kunst, maar zie ik recht op 't leven,
Zo zyt gy in uw huis de beste schildery.

Aan Juffer M. als zy alleen wenschte maagd te blyven.

Wenscht gy Maagd alleen blyven,
Zoete Juffer MAAGDELEEN,
Kent de liefde en haar bedryven,
Schoone vol bekoorlyk heên,
Laat u hart van liefde blaaken.
't Mint al wat 'er leeft en zweeft.
't Minnen kan de ziel vermaaken.
't Mint niet wat geen leven heet.
Datmen dan zyn jeugt besteede,
Niet aan klip of barre rots.

Minde Maagdaleen nooit mede,
 Volg de Maagd en Moeder Gods?
 Weet zy kunnen heilig leeven,
 Die naer waare liefde streeven.

Zw.

Op 't aangezicht van N.N.

Wend uw gezicht van my, ô wreedste van de vrouwen,
 Gy zyt een basilisk: gy doodt my door 't aanschouwen:
 Neen, keer het naar my toe: maar schou my dan eens aan
 Als ik het garen zag, zo zal ik leeven gaan.

Aan J.N.

Gy zyt, noch dezelve Jan,
 Die nu een verstandig man,
 Dan een groote gek kunt lyken.
 En geen Koning hoeft te wyken,
 Als gy, door uw staats bestier,
 Weet den nyd, en 't monsterdier
 De oorlogs roof harpy, te ontslippen:
 Dan vloeit nectar uit uw lippen,
 Als gy den verliefden speelt,
 En door schyn het zyn verbeeldt:
 Gy verwint en krygt den zegen,
 En het loopt u ook wel tegen,
 Maar het gaat u hoe het gaat,
 Gy toont dat ge uw rol verstaat,
 Die voor gek en wys kan speelen,
 Prystmen steeds in allen deelen.

K. Zw.

[Muskadelle droppen]

Air: *Le Mariée.*

Mus- kadel- le droppen, droppen koppen, Roemers
 en bokalen, Straalen, schoon 'er als de zon wan-
 neer gy staat te pronken fris geschonken, Uit de beste
 ton, Gy zyt de ziel van myn vermaak wanneer ik eens een
 pintje van je drink met smaak Wyn ô e- dle

Mus- kadel- le droppen, droppen koppen, Roemers
 en bokalen, Straalen, schoon 'er als de zon wan-
 neer gy staat te pronken fris geschonken, Uit de beste
 ton, Gy zyt de ziel van myn vermaak wanneer ik eens een
 pintje van je drink met smaak W y n ô e - dle

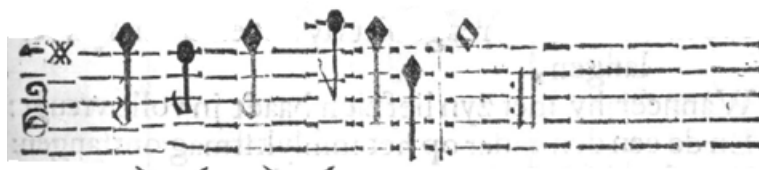
wyn die al de pyn En zorg uit myn jong hart verdwy-

nen doet Wat geeft gy my een hart vol moed! Een

stoop twe drie Maakt dat ik geen gevaar, hoe

zwaar, ontzie noch vlie.

wyn die al de pyn En zorg uit myn jong hart verdwy-
 nen doet Wat geeft gy my een hart vol moed! Een
 stoop twe drie Maakt dat ik geen gevaar, hoe
 zwaar, ontzie noch vlie.

Dank aan den Uitmuntenden Kunstenaar David Petersen.

Het zy ten dank nu ik als speelnoot van 't Muzyk,
 Geert wierd, daar ik mé die schoone maagt mogt roemen,
 Als gy haar op het schoonst ten toon stelde en te pryk,
 Daar gy de Zon waart, zo men ons 't gestarnit mogt noemen.
 Den hoorder en 't Muzyk verbeeldde ik my steeds hier
 Gelyk een Minnaar by zyn Minnares te aanschouwen,
 Die Schoone, daarze haar in 't eerst een weinig fier,
 Voor 't oog van hem (dat haar juist niet misstaat) kan houwen;
 Doch schoon haar Minnaar in haar by zyn zich verheugt,
 Noch haalt die vreugt niet by het eind van zyn verlangen,
 Wanneer hy met zyn lief zich baadt in volle vreugt:
 En de een den ander op het minlykstmag ontfangen:
 Dus streeelde 't spel ons oor, dan hoopten we op het end,
 Noch voor een nagerecht, om 't hart best te bekooren
 Door 't groots muzykbanket, onze Orfeus, wyt bekend,
 Dien weergaloozen man, dien PETERSEN, te hooren;
 Dan zwom en dobberde de ziel in zalig zoet,
 Wanneer zyn vingrenvlugt door 't vliegen op de snaaren,
 Haar uit het lichaam trok, die opwaarts zweeven moet,

Door dat geluid verruk, en mag ten hemel vaaren.
 Zyn vingren teelen dan door lieffelyk geluit
 Dat voorkoomt of verdwynt, ontelbre nachtegaalen,
 Dan tuimlen onderen, dan vliegen in en uit
 De gansche zaal een rei van hemelsche Kooraalen,
 Dan zingt de snaar een taal die ider kan verstaan
 En kennen leert wat vreugt uw spel de ziel kan geeven,
 Die dus verhuist, en zich van 't aardsche mag ontstaan.
 Of, weergekeert, het lyf door 't speelen leert herleeven.

K. ZWEERTS.

[Hoe helder gloeit en brant de wyn]

Door Anders *op Muzyk gestelt.*

Hoe helder gloeit en brant de wyn In schoone
glazen hei sa lustig baazen laat ons vrolyk zyn Weg,
weg, zorg en pyn, dit lieffelyke nat, In 't kristalyne
vat Besluit een vermakelyke schat: ha! wat een zoet dringt
in, dringt in al ons bloet Door d'aangename

Hoe helder gloeit en brant de wyn In schoone
glazen hei sa lustig baazen laat ons vrolyk zyn Weg,
weg, zorg en pyn, dit lieffelyke nat, In 't kristalyne
vat Besluit een vermakelyke schat: ha! wat een zoet dringt
in, dringt in al ons bloet Door d'aangename

me toogen Van dit lekkre nat laat de keel n'et

droo- gen Daar is meer in 't vat.

me toogen Van dit lekkre nat laat de keel niet
droo- gen Daar is meer in 't vat.

BUISERO.

Gerustheid haat, Den hoogsten staat.

Geruster is hy, by zyn stolp en boerestal,
Die met zyn herders staf, het vee, door 't weelig dal,
Te wed dryft in de beek, daar hy zich rust by 't ruisschen
Van eenen waterval, dan Palinuur (in 't bruisschen
Des hollen oceaans, daar 't blixemt, loeit en brant)
Of als een staatstiran, geschokt aan allen kant.
Hy haat de staaten vol van wisselvalligheden,
En leeft, met zynen staat vernoegt, het best te vreden.

K. ZWEERTS.

O Schoone Maagd laat ik uw hart be-
weegen, En toon u eens te zyn
tot my ge- negen : Zo zal ik
u zo groote liefde draagen, Datg'u noch
de- ze wreedheit zult be- klaagen.

Hy vlucht met de pyl in 't hart.

De veranderde Minnehaater.

Wyze: 't Windeken daar den Bosch af drilt.

Luchtige Teeuwis, die altyt
Smaalig sprak van min en meid,
En voor trouwen,
Scheen te grouwen,
Kreeg de min eens achter 't gat,
Waar op hy geen gedachten had.

2.

Kupido loerde in 't eerst een wyl,
Toen trof hy hem met een pyl,
Datze drilde,
En hy gilte,

Ja liep schichtig en verwoet,
Als een gebolde Loeros doet.

3.

Kupido liep hem achter na,
En riep, Teeuwis staa, ei sta,
'k Weet een Meisje,

Zacht van vleisje,
 Die dees scheut en hartewondt,
 Datelik maken kan gezont,

4.

Maar Teeuwis schrikte voor dit woord,
 Dies de min zei: loop dan voort,
 Roep de boomen,
 Datze koomen,
 En u koelen met haar loof,
 Want ik ben voor uw klachten doof.

5.

Raazende Teeuwis liep naar strant,
 Maar geen water leschte brant,
 En zyn klachte,
 Die belachte,
 d'Echo met een naar gesteen,
 Baauwende na zyn minge een.

6.

En hy schreef op elk boom en blad,
 Dat zyn hart vol liefde zat:
 Maar och armen,
 Al dit karmen,
 Al dit woelen zonder zin.
 Lokte geen maagd tot wedermin.

7.

Doch Venus kreeg eens, in het end;
 Medely met zyn elend,
 Dies zy 't Wichje,
 Met een schichje,
 Zondt naar 't meisjes hart noch kout,
 En daar op zyn ze ras getrouwt.

Zw.

[O schoone Maagd laat ik uw hart beweegen]

Wil jy my dan niet, Loop heen

jou booze Griet, Het is my gien verdi

'k Bin ook niet rê. Wel heer wat gelaet,

Wil jy niet komen kynt-je gaet;

Jy wenst maer te laet Dat ik 'et dê.

O Schoone Maagd laat ik uw hart be-
weegen, En toon u eens te zyn
tot my ge- negen: Zo zal ik
u zo groote liefde draagen, Dat g'u noch
de- ze wreedheit zult be- klaagen,

2.

Dan zult gy zeggen: waarom zoete liefde,
 Of gy niet eer myn jeugdig hart doorgriefde?
 Uw vind ik heel bekoorlyk in myn oogen,
 En acht u ook te zyn van groot vermogen.

K. ZWEERTS.

60. Zang.**Wyze: *Goelyk Meisje zoete Bekje.***

Zoete Muscadelle teugen,
 Kunnen ons het hart verheugen,
 Wyn die doet ons vrolyk zyn,
 Zeg waarom dan niet ingeschonken,
 Wyntje kan ons hart ontfonken,
 Want daar vreugt is, want daar vreugt is voegt geen pyn,
 Sa lustig drinkt eens uit,
 Die druppelen, die druppelen, die druppelen,
 Drink nu drink tot dat het stuit, tot dat het stuit,
 Men ziet de wyn zelf huppelen,
 Dus leegt, dus leegt, dus leegt, nu glas en fluit,
 De wyn maakt ons het hart, het hart, het hart,
 Het hart, vol vreugt: het hart vol vreugt,
 Want vrolykheid, want vrolykheid, pas wel,
 De jeugt, past wel by de jeugt.

A.S.

[Wil jy my dan niet]

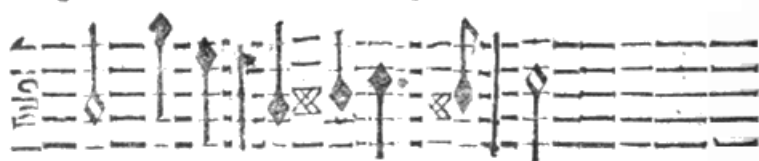
Wie gezont en fris wil leeven, Hoeft het

e- del kruit alleen, Dat ons hier toe veel kan

geeven, 't is by elk ook heel gemeen. Recipé edle

Thee, Ieder drink ze heden mé.

Wil jy my dan niet, Loop heen
jou booze Griet, Het is my gien verdriet
'k Bin ook niet rê. Wel heer wat gelaet,
Wil jy niet komen kynt- je gaet;
Jy wenst maer te laet Dat ik 'et dê.

K. Zw.

Filander.

Als het hart van getrouwe liefde sterft,
 Wat kan 't u moorderesse baaten,
 De ziel zal 't lichaam haast verlaaten,
 Zo ik geen troost van u verwerf, Als het hert &c.

2.

Gy weet dat gy bekoort myn hart,
 En gy kent myn getrouwe liefde,
 Uw mondje, in 't eerst my wel geriefde,
 Maar nu beloont gy my met smart, Gy weet &c.

3.

Liever wil ik sterven door dien brant,
 Eer dat ik, zonder u, zou leeven,
 Zou myne ziel my dus begeeven,
 Daar gy zo vast in staat geplant? Liever &c.

4.**AMARIL.**

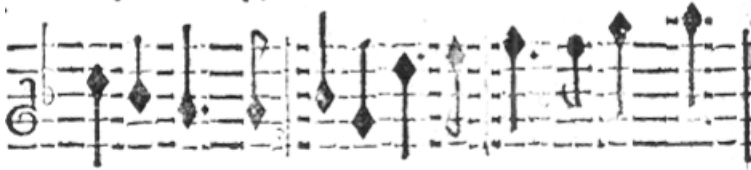
Wilt gy liever sterven door dien brant,
 Eer dat gy zonder my zoudt leeven?
 Wil u dan tot de doot begeeven,
 Een ander staat in myn hart geplant, Wilt gy &c.

**Lof van de thee.
Alle mans gading.**

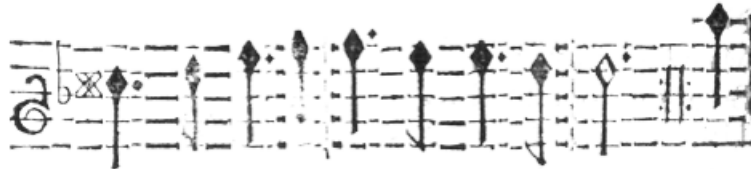
Wyze: Rozemond die lag gedooken, Of op de wyze van deze Nooten.

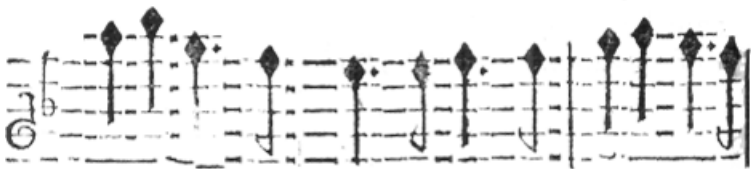
Myn Schaapjes noch aan 't dwaalen wil ik

heden 't huiswaarts haalen en verfrissen aan dees

bron Daar 'kruist in schaduw van de zou, Ter-

wyl de zonneschyn Noch speelt in 't levend kristal

lyn En het nat dat daar kooft straalen aange

Wie gezont en fris wil leven, Hoeft het
e- del kruit alleen, Dat ons hier toe veel kan
geeven, 't is by elk ook heel gemeen. Recipé edle
Thee, Ieder drinktze heden mé.

2.

Want by Vorsten en by Heeren,
 Is ze zo ver in gebruik,
 Dat de Grootste en Kleinste z'eeren,
 't Zy men haar slechts proeve of ruik.
 Recipé o edle Thee,
 Gy geleerden drinktze mê.

2.

Leert nu wyze Professoren,
 Zo u ergens wat mankweert,
 Aan het zien of aan het hooren,
 Dit wordt u tot baat geleert.
 Recipé o edle Thee.
 Drinktze met veel docters mé.

4.

Dominees eer gy gaat preeken,
 Of des nachts studeert, gy dient
 Ons ook eens te hooren spreken,
 Houdt de Thee toch wel te vriendt.
 Recipé want d'edle Thee.
 Dryft de slaap uit d'oogen mé.

4.

Aldersynste Broers en Zusjes,
 Gy hoeft niet ontsticht te zyn,
 Drinkt de Thee nu naar uw lusjes,
 Vry als water, niet als wyn.
 Recipé o edle Thee.
 Ider hou zyn kopje rêe.

6.

Juffers in de Schouburgspeelen,
 Zoje daar een Theetje hadt,
 (En het zou daar niet veel scheelen.)

Ach gy wierd het daar niet zat.
 Recipé, ô Edle Thee
 Drinken alle Jonkers mé.

7.

Komt Quakzalvers al te zamen,
 En al gy Griet Juriaans mê;
 Zal dit niet uw Waar beschamen,
 Waar is schoonder kruid als Thee?
 Recipé o Edle Thee.
 Drinktze vry in rust en vré,

8.

Wie van alle ding wil hooren,
 En de Thee haar kracht en aart,
 Leen nu by het volk zyn ooren,
 Dat zich by de Thee vergaart.
 Recipé want d'Edle Thee
 Drinken labbekakken mé.

9.

Wie van Staat en Kerk wil weeten.
 Wat 'er niet al omme gaat;
 Of in ander mans sekreeten,
 Zich wil steeken door zyn praat.
 Recipé ô Edle Thee,
 Neem in 't Theesalet zyn stée.

10.

Komt nu zieken en gezonden,
 Wie dat gy ook wezen meugt:
 Want de Thee baart, t'allen stonden,
 Alle menschen heil en vreugt.
 Recipé o Edle Thee,
 Zelf haar blad verfrist het vee.

Hebje scheurbuik, jicht of 't pootje,
 Zo gy slechts de Thee bemint,
 En maar drinkt een hallef lootje;
 Zegt of gy geen baat bevind.
 Recipé o Edle Thee,
 Gy verdryft de pyn en wee.

12.

Ja het komt uit verre landen;
 't Kruit zo hoog en waard geacht,
 Tot verquikking der verstanden.
 Heeft het dan geen groote kracht?
 Recipé ô Edle Thee.
 Roem ze nu vry wyd en brê.

Thee lied

Wyze: *Is 'er grooter vreugt op aard,*
Of: *Venus die ontvonkte Mars.*

Dank heb Sina die de Thee,
 Ons deelt mee: dat ons hellept vrolyk wezen,
 Want dit kruid is aangenaam,
 't Maakt ons tot veel goets bequaam.
 Daarom moet de Thee zyn geprezen,

3.

Thee maakt d'oogen, is 't niet raar?
 Fris en klaar: Alle diese recht ebruiken,
 Thee brengt nimmer gal in 't bloed,

Maar 't vervrolykt het gemoet,
Al dronk men ze met volle kruiken,

3.

Hebt gy lust om oudt te zyn, laat de wyn,
Drink de Thee met genoegén,
Want dat kruid dat maakt u fris,
En het dient tot laafenis,
Zo gy u daar na slechts kunt voegen,

4.

En, belân met bachus nat, Vol of zat,
Uit het Fransch of Rince vaatje,
Drinkt slechts van 't Sineesche kruit,
Dat dryft alle dampen uit.
't Maakt u weer fris myn Kameraatje.

5.

Self de Nectar en Ambroos, Al verkoos
't Godendom ze, in oude tyden,
Mag hier niet by haalen: want,
Die benevelt het verstant,
Dies wil ik my met Thee belyden.

6.

Ketel, trek pot, sta dan Ree, Kopjes mêe,
Want men voegt zich by elkander,
Trek dit kruit, het is gezont,
En ik drink dan mede in 't ront,
En toon my vrolyk met een ander.

[Ach Kloris waar heen]

**Air: *Aimable Vainqueur*,
zie de Muzyknooten daar op hier voren, pagina 56.**

Ach Kloris waar heen,
Aanhoor myn geweën,
En wil niet steeds vluchten,
Maar stil eens myn zuchten,
En stel my te vreên;
Ai wil niet verachten,
Myn zuchten en klachten,
Vlie niet meer, o neen:
Hoe is 't dat gy meugt,
De liefde veerzaaken.
Gy hoort eens te haaken,
Naar de zoetste vreugt:
Maar 'k zie uw zin,
Buigt mê voor de Min,
Uw kaakjes die bloozen,
Veel frisser dan roozen.
Hy daalt tot u in:
Ik zie dat myn druk,
Tot spyt van myn haaters, nu keert in geluk.

Herderslied.

Air: dans l'Opera de Persée.

Myn Schaapjes noch aan 't dwaalen wil ik
heden 't huiswaarts haalen en verfrissen aan dees
bron Daar 'k rust in schaduw van de zou, Ter-
wyl de zonneschyn Noch speelt in 't levend kristal
lyn En het nat dat daar kooft stralen aange-

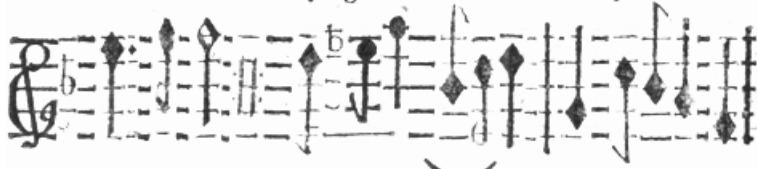

naa- mer smaakt als wyn daar ik myn lust Steets heb ge-
 blust zo dat myn ziel Ge- staâg in
 zoete vreugde, hier haar deel behiel.

- 2 Want daar myn Schaapjes graasden
 En elkander aasden,
 In het groen en piepend gras
 En violet en weelderig gewas,
 En, daar ik sluimrend lag,
 Aan hoorde ik dus een diep geklag,
 Een Herderin riep: wreede,
 Schoon ik niets op u vermag,
 Zo zal de smart Die nu myn hart,
 En ziel ontstelt,
 De liefde in 't ende blinden
 Door gestaâg geweld.

Berouw van Trouw.

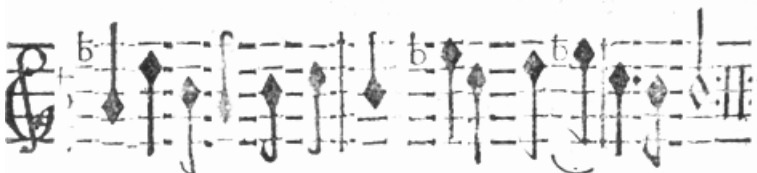
Waar is dan de tyd gebleven, Die ik eertyts zonder

zorg versleet; Daar ik aan een blok myn jonge leven

Nu moet enden tot myn leet. Och ik zie nu anders

niet Als hartzeer en verdriet, Nu 't ben an dat wyf besteet

Waar is dan de tyd gebleven, Die ik eertyts zonder
zorg versleet; Daar ik aan een blok myn jonge leven

Nu moet enden tot myn leet. Och ik zie nu anders
niet Als hartzeer en verdriet, Nu 't ben an dat wyf besteet

Moest ik om het geltje trouwen
Een boosaardig en een leelyk wyf?
Hoe bedroeft zit ik myn hoofd te klouwen!
'k wensch haar als een bout zo styf.
Stak haar doch maar eens de moort,
Ik leefde als het behoort,
In zoeter tydverdryf. K. ZWEERTS.

[k' Wil op Venus snaaren niet meer veedelen]

Air: *C'est le Dieu des eaux qui va paroître.*

1.

k' Wil op Venus snaaren niet meer veedelen,
Want zy brengt de rykste tot beedelen.
Alhaar gezoen,, Is haar te doen, Om boer of eedelen,
Kaal te plukken als een hoen.

2 'k Weet myn schyven anders uit te zoetelen,
'k Heb den bras van 't fijmelen en troetelen.

Al haar géstreel,, Zou by myn keel,
Een mensch verhoetelen,

'k Hou de strykestok van de veel.

3 Zou ik dus myn goed en verdattelen,
'k Laat my van de liefde zo niet martelen.

'k Ben voor myn geld,, Beter besteld;
Schoon ik leg te spartelen,

Van den wyn ter neer gevelt.

4 'k Laat de Min voor heidens en voor Turken,
Voor roffiaanen en voor schurken,

O koele wyn,, Vogt van de Ryn,, Mag ik u lurken,
'k Lach eens met de minnepyn.

K. Zw. Aan Juffer S. de la Fontaine op haar Verjaren.

Wyze: *La Lande.*

1 Gy zyt nu Jarig,, waarde zûster op dees dag,

'k Wensch dat gy dan niet zyt karig,

Nu men u verjaaren mag,

Want al schafje bout of taart,

Niemand is 'er voor vervaart.

- Ben ik slechts niet wat voorbarig,
Of is 't niet de moeite waardt.
- 2 Neen gy zyt heden,, En ook altyt zo gezint,
Dat gy, vol van vrolykheden,
Elk onthaalt gelyk een vrind,
Zo hy slechts zyn plicht betracht,
Als uw Jaardag wordt gedacht,
En aan u ook wordt beleden.
Rechte vriendschap hoog geacht.
- 3 Dies is ons wenschen,, Dat gy veele jaaren leeft,
En uw jeugt niet mag verslenssen,
(Zo die wensch ooit hecht of kleeft)
Immers wenschen wy u toe,
Dat gy nimmer vreugde moê,
Vrolyk leeft by alle menschen,
Tot uw levens ende toe.
- 4 En kan een vryer,, U bekooren hart en zin,
Als hy leeft gelyk een stryer,
Voor den lof van liefde en min;
En u door zyn dienst behaagt,
Of om eens te trouwen plaagt,
'k Wensch dat gy dan zyt noch blyer,
En verliest den naam van maagd.
- 5 Dog 't maagdeleven, Dat aan veelen meer bekoort,
Kan u dat genoegen geeven,
Zyt niet om myn wensch verstoort,
'k Wensch dan dat gy nimmer trouwt.
En u 't leven nooit berouwt,
Maar dat gy tot vreugt gedreven,
Steets uw harten lust beschouwt.
- 6 Dus voor het leste, Wens ik wat gy wenschen moogt,
Want myn zangeres het beste,
Niet het quaatste altoos beoogt, zal ik morgen jarig zyn,

Plaag my weder, heeft het schyn
 Dat ik ergens mis in kaatste,
 'k Ly het zonder angst of pyn.

Uw broer Kornelis wydt u dat hier nevens gaat,
 En toont u noch daar door, hoe hoog zyn blyschap staat,

[Point de chagrin dans notre vie]

Wyze: *Suivons l'amour c'est lui &c.*

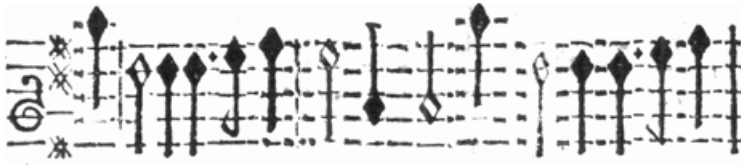
Zie de Muzyknooten hier vooren pag. 103.

- Point de chagrin dans notre vie,*
 By jonge jaaren voegt wel de vreugt,
Bannissons la melancolie,
 Want hier bedroeft te zyn is juist geen deugt,
 2 *Que peut onfaire en la vieillesse,*
 Dan is men stram van keel en van voet,
Sans complaisance ni tendresse
 Daar menig mensch bedroeft om zuchten moet,
 3 *Chantons, dansons à la naissance,*
 Want zy die nu van daag verjaart,
Change jamais de complaisance,
 En acht ons ook haar by zyn heden waard,
 4 *Evitons nos egorgerie,*
 Ik loop niet op den bedelzak,
Car franchement en poësie,
 Dat heeft ook somtyts heel veel ongemak,
 5 *Qu'on voit le ciel toujours propice,*
 Dus wensch ik wat gy wenschen meugt,
Qui en humeur est bien delice,
 En 't Puikje van al de Amsterdamsche jeugt.

Chaconne de Phaëton.

Vriend neem 't glas in de hand,
 Kom en hou gestadig stant ://: Vriend &c.
 Veeg uit de fluit,, Zing overluit,
 En eer het nat dat daar uit schuimt en spat ://: Veeg &c
 Neem 't glas nu ras,
 Geschonken recht van pas ://: Neemt 't glas &c.
 Al die het houdt met dit vocht,
 Voelt geen minnetocht ://: Al die &c.
 Maar volgt gy Venus zin,
 Zo raakt gy verwart door min ://: Maar &c.
 Myn vriend verban de smart, Vant 't minnen uit het hart.
 Myn viend &c.
 't Zal voor u beter zyn,, Kom hou het met den wyn,
 Want liefde geeft altyd veel smart en pyn,
 Goôn, 't schoon, loon, volgt op uw geboôn,
 Vader van 't nat,, Gy maakt ons zat,
 Wat zou 't zyn zonder de wyn,
 Zy is een medecyn ://: Wat zou &c.
 Vader van het nat, Gy maakt ons zat,
 Wat zou het zyn, zonder de wyn ://: Vader &c.
 Die nektar is een medicyn,
 Zo weu derven, wy zwerven, wy sterven,
 Maar als het glas is in ons geweld,
 Daer hoeft niets meer gemelt
 Liefhebbers van het nat,, Men volge dees geboon,
 Zo werdtmen van de Goôn,, Versiert met eenekroon
 Ons vreugdbedryf is zingen en danssen met kranssen,
 Hier een stem en daar en fluit,
 De vreugde is nimmer uit,
 Ban dan vry de min uit uw zin,
 En hou u by dees drank, gy zult niet ligt worden krank.
 En gy zult leeven vry en vrank.

Het snuifballet de tabaksnuiner of de ferlaan.

Ik wil'er naar mynen vollen zweer ô neuzen lustige

neuzen, hier nu nemen een snuifjen op myn gemak, op-

regte Sivilische snuiftabak, En die met ons niet

snuiven kan, hou ik niet voor een edelman, maar een lom

pen boer, en een plompen boer, en die noit de naam van

Ik wil 'er naar mynen vollen zweer ô neuzen lustige
neuzen, hier nu nemen een snuifjen op myn gemak, op-
regte Sivilische snuiftabak, En die met ons niet
snuiven kan, hou ik niet voor een edelman, maar een lom
pen boer, en een plompen boer, en die noit de naam van

adel voer, Maar gy en wy, Die kennen de kracht van de

Snuiftabak, Wy nemen een snuifjen op ons gemak, Op-

regte Sivilifche snuiftabak; Opregte Sivilifche

Snuiftabak, Ik draag'er provizi van in myn zak, Gy

weet niet wat vreugde dat zy ons voedt, Zy
 adel voer, Maar gy en wy, Die kennen de kracht van de
 Snuiftabak, Wy nemen een snuifjen op ons gemak, Op-
 regte Sivilifche snuiftabak; Opregte Sivilifche
 Snuiftabak, Ik draag 'er provizi van in myn zak, Gy
 weet niet wat vreugde dat zy ons voedt, Zy

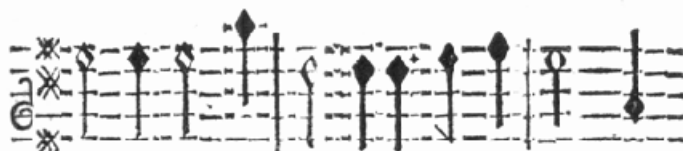
kitrelt de neus, en maakt vlugtig bloet , En zy

is zo zoet, en zy is zo goet, en zy is zo goet, Sa

snuif, sa snuif, sa snuif, sa snuif, sa snuif, want het is de ma-

nier van 't land, Zy reinigt d'oogen en ook 't ver-

stant, Zy reinigt d'oogen en ook 't verstant, wil

kittelt de neus, en maakt vlugtig bloet, En zy

is zo zoet, en zy is zo goet, en zy is zo goet, Sa

snuif, sa snuif, sa snuif, sa snuif, sa snuif, want het is de ma-

nier van 't land, Zy reinigt d'oogen en ook 't ver-

stant, Zy reinigt d'oogen en ook 't verstant, wil

snuiven tot spyt, Van hem die 't benyt, en toon
dat gy daar van een minnaar zyt.

Aan den Heer A. Wymershof.
Zingende een Lykzang, door hem zelf op muzyk gestelt.

Uw Lykzang WYMERSHOF dwingt elk, naar 't schynt te sterven,
En wekt een leven in die 't leven meent te derven.
Waar gy cypressen strooit daar krygt gy lauwerlof.
Dus vindt men, na uw doot, om u te roemen stof.

Op zyn Overlyden, korts daar na voorgevallen.

O WYMERSHOF heb ik voorzegt, ik wil 't wel weeten.
Dus wordt myn dichten waar poeëten zyn profeeten.
Men roeme u na uw doot vry meenige eeuwen lang.
Gy zongt, gelyk de zwaan, uw eigen Lykgezag.

K. ZWEERTS.

Ter bruiloft.**Van den Heer H.v.B. en Mejuffr. M.B.****Aan den bruijom.**

O Bruidegom 'k zie 't uur ge-
naakt Dat gy u zult in weelde baaden.
Ik zie hoe dat uw hart nu blaakt Maar voê
die vlam zy kan niet fchaaden.

Strak spryt de Min het ledekant,
En 't bed op, om uw lust te boeten;
Doch nooit te blusschen deze brant.
Ga, maak u Bruidje vlugge voeten.
Al schynt ze noch een weinig traag,
Verwinnaar niet te wederstreeven,
Geefhaar nu vry de nederlaag,
Zy zal 't u zelf gewonnen geeven.

Aan de Bruid.

't Is nu, ô Bruid! geen weigrens tyt,
 Help nu de Bruigom uit verlangen,
 En wil hem minlyk en verblydt
 In uwen schoot en arm ontfangen:
 Of moet hy noch een zoetigheid
 Belooven, eer hy mag genieten,
 Dat zoet daar 't zoetste zoet in leidt,
 Het geeven zal hem niet verdrieten.

Maar laat de Bruidegom de maat
 In 't geeven houden, voor 't genooten,
 Want al te veel is al te quaat,
 Hy zal de gift genoeg vergrooten:

Aan de Speelnootjes.

Nu Speelgenooten van de Bruid,
 Of Bruigom, nu in 't rond aan 't kusschen,
 Raakt gy de Liefde meê ten buit,
 Gy ziet hoe Min de brant kan blusschen.

ô Speelnoots van den Bruidegom!
 Ik weet, gy zyt twee braave geesten,
 Drinkt met de vinden eens rondom,
 Zelfs van den minsten tot den meesten.

Drinkt nu het welzyn van dit Paar,
 Gy Speelgenooten en gy Vrinden,
 Wenscht hem een Spruitje binnen 't jaar,
 En minnevrucht en vreugt te vinden.

Volgt ook in 't end de zoete min,
 En wilt door minnen en door trouwen,
 Tot wellust van uw ziel en zin,
 De werelt meê dus helpen bouwen.

K. ZWEERTS.

['k Ben ny vry]

Air: Ouverture du Triomfe de l'Amour.

'k Ben ny vry,
 Van de slaverny,
 Die myne ziel in haar geweld gekluystert hiel;
 Al myn elent, heeft nu een end,
 Terwyl myn hart, door minnesmert,
 Gepynigt werdt: beel u niet in,
 Dat gy tot min, my ooit werkrygt, Wech
 Iris uyt myn zin ://:
 Ik ben nu moe van uwe min en trotze zin,
 Indien 't gemoed van een verliefden bloed,
 De quelling zoet gevoelt, die gy hem lyden doet,
 Die sul ga vry van hier, en praat daer van zyn minnevier,
 Want by ons ziet, men geen verdriet, de mingod treft ons niet, met al de pylen, dien hy schiet;
 Ga vry naar andre plaatsen heen, wilt gy zyn aangebeen, ondankbre, dus krygt gy uw loon,
 Alwaart gy hondert maal so schoon, want geen van ons is nu zo mal, dat hy zich ooit ontrusten
 zal,
 Wreede Min! men acht uw magt hier niet met al,
 Laat onze harten vry met vrede, te vergeefs is uw geweld.
 Want gy zyt maer een kind, dat ons geen wetten stelt.
 Laat onze harten vry met vrede, te vergeefs is uw geweld.
 Want gy zyt maer een kind, dat ons geen wetten stelt.

[Bekoorelyke Mey hoe streelt gy 't minziek oog]

Door D Petersen op *Muzyk* gestelt.

Bekoorelyke Mey hoe streelt gy 't minziek

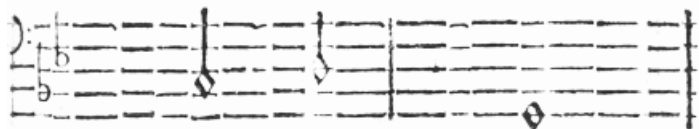
oog door 't aangenaam vertoog van onverwelkbre

Roozen die op het cierlykft bloozen

Bekoorelyke Mey hoe streelt gy 't minziek
oog door 't aangenaam vertoog van onverwelkbre
Roozen die op het cierlykft bloozen

alom op 't vrugtbre veld, gy weet door

lodder- lyke lonken myn hart van

tedre min 't ontvonken, ô aangenaam geweld

alom op 't vrugtbre veld, gy weet door
 lodder- lyke lonken myn hart van
 tedre min 't ontvonken, ô aangenaam geweld

ik laat my blindelings van minnedriften leyen ,

Basse Continue.

in u- we Beemden om myn

zin- nen te vermeyjen.

ik laat my blindelings van minnedriften leyen,

Basse Continue.

in u- we Beemden om myn

zin- nen te vermeyjen.

[Wat valt het een verliefde zwaar]

Door D Petersen op *Muzyk* gestelt.

Wat valt het een verlief- de

Wat valt het een verlief- de

zwaar als hy met ydle hoop met ydle hoop moet

zwaar Als hy met ydle hoop met ydle hoop moet

Wat valt het een verlief- de
 zwaar als hy met ydle hoop met ydle hoop moet
 Wat valt het een verlief- de
 zwaar Als hy met ydle hoop met ydle hoop moet

voeden zyn gedag- tendaar hy't ge-

voeden zyn gedagten daar hy 't gelief-

34 56 98

lief- de moet met on- ge- dult met

de moet 't met on- ge- dult met

voeden zyn gedag- ten daar hy 't ge-
 voeden zyn gedagten daar hy 't gelief-
 lief- de moet met on- ge- dult met
 de moet 't met on- ge- dult met

ongedult verwag- ten hy Reekent

ongedult verwag- ten hy Reekent

y- der uur een Jaar. 't ver-

y- der uur een Jaar 't ver-

ongedult verwag- ten hy Reekent
 ongedult verwag- ten hy Reekent
 y- der uur een Jaar. 't ver-
 y- der uur een Jaar 't ver-

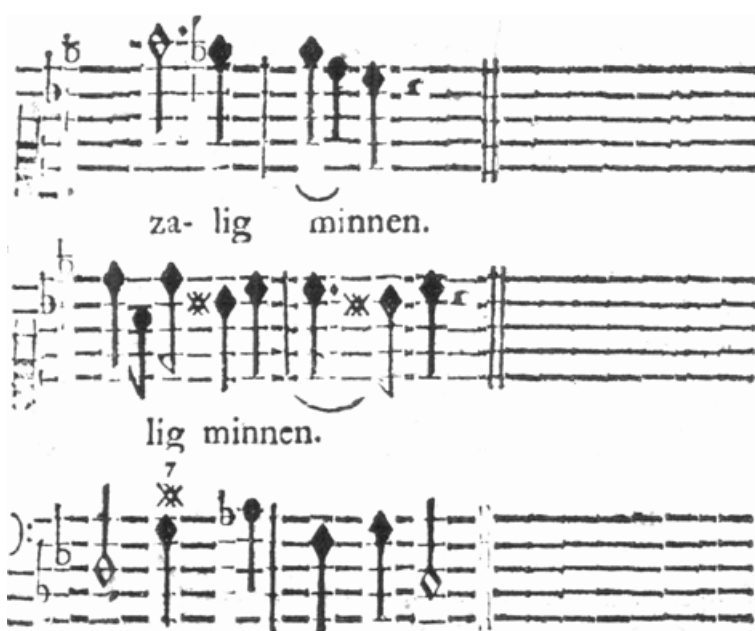
toeven krenkt zyn afge- slaafde zinnen

toeven krenkt zyn afgeslaafde zinnen

ô droevig lot ://: voor die ramp-

ô droevig lot ô droevig lot voor die ramp-

toeven krenkt zyn afge- slaafde zinnen
 toeven krenkt zyn afgeslaafde zinnen
 ô droevig lot ://: voor die ramp-
 ô droevig lot ô droevig lot voor die ramp-

za- lig minnen.

lig minnen.

A. ALEWYN.

[Ik belach al uwe trotzigheên!]

Air: Je me ris de toutes vos rigeurs.

Ik belach al uwe trotzigheên! O

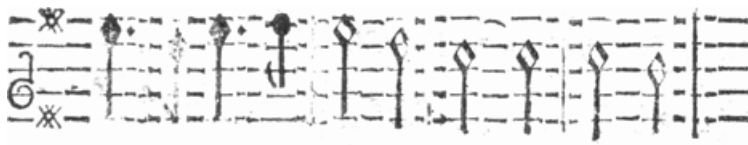
Schoone 'k ben te vreên zyt gy daar in ge-

rust Ik voel myn vlam geblust 'k stel de

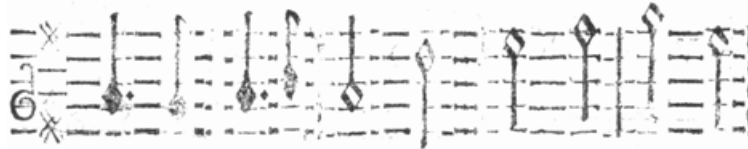
min voor u nu uit myn zin. Ik neem

nu liefst een braave volle fles Uw dwaaze min ver-
treckt

Ik belach al uwe trotzigheên! O
Schoone 'k ben te vreên zyt gy daar in ge-
rust Ik voel myn vlam geblust 'k stel de
min voor u nu uit myn zin. Ik neem
nu liefst een braave volle fles Uw dwaaze min ver-

my tot een les, 'k Min't wyntje dat my

nooit zo veel zal schaân, Maar leert hoe men de

Min kan wederstaan. 'k Vat het glaas- jen

aan.

'k Vat het glaas- jen aan.

my tot een les, 'k Min 't wyntje dat my
nooit zo veel zal schaân, Maar leert hoe men de
Min kan wederstaan. 'k Vat het glaas- jen
aan.
'k Vat het glaas- jen aan.

[Wat baat het my te zyn gebooren uit Edel bloed]

Door D. Petersen *op Muzyk gestelt.*

Wat baat het my te zyn gebooren uit Edel

bloed ://: want myn gemoet,

de Staat- zugt nimmer kan be-

Wat baat het my te zyn gebooren uit Edel
bloed ://: want myn gemoet,
de Staat- zugt nimmer kan be-

kooren, de gulde vryheit is het grootste goet, die

wys is zoekt de Ruste voor 't gemoed, die wys is,

zoekt de Ruste voor 'tge- moed.

kooren, de gulde vryheit is het grootste goet, die
 wys is zoekt de Ruste voor 't gemoed, die wys is,
 zoekt de Ruste voor 't ge- moed.

A. ALEWYN.

[t Vermaakelykst leven]

Door D. Petersen *op Muzyk gestelt.*

1 t Vermaakelykst leven
2 Hy vreid buyten kommer

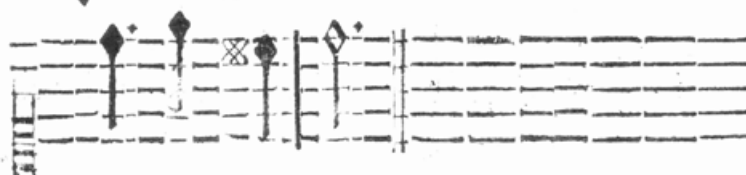
1 is de Lantman ge- geven
2 Philis on- der het lommer

1 hy bekommert zich niet door hoofse ge-
2 en hy speelt op een Riet, van zorgen ont-

- 1 t Vermaakelykst leven
2 Hy vreid buyten kommer
1 is de Lantman ge- geven
2 Philis on- der het lommer
1 hy bekommert zich niet door hoofse ge-
2 en hy speelt op een Riet, van zorgen ont-

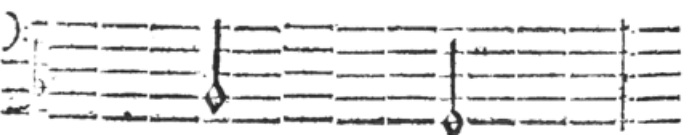
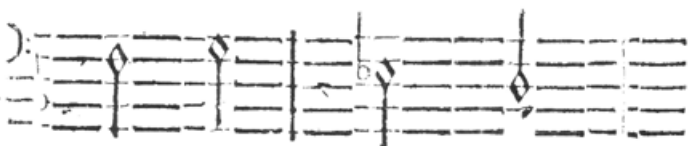
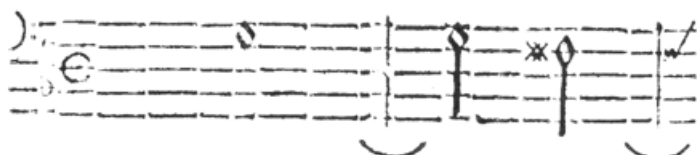
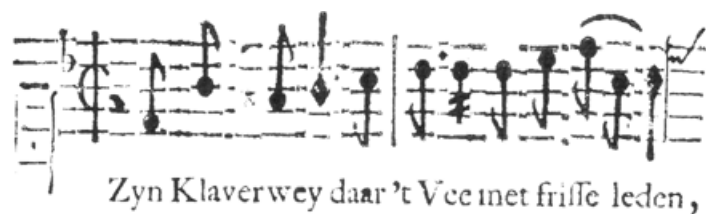
1 dagten, met recht te ver- agten, hy ge-
 2 slagen, by Nacht en by daagen steeds bly-

1 voelt geen verdriet.
 2 gee- stig een Lied.

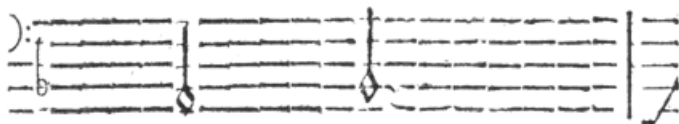
1 dagten, met recht te ver- agten, hy ge-
 2 slagen, by Nacht en by daagen steeds bly-
 1 voelt geen verdriet.
 2 gee- stig een Lied.

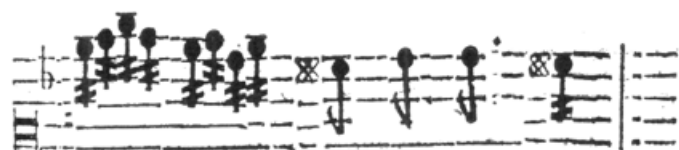
Zyn Klaverwey daar 't Vee met frisse leden,
gaat tot de Buyk in 't lieflyk voedzel treden,
verschafft hem melk en Room en

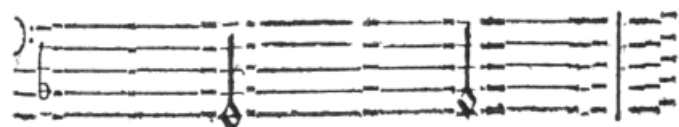
dekzel voor de vorst, hy

zingt en drinkt gerust eens

hel- - - der uit de

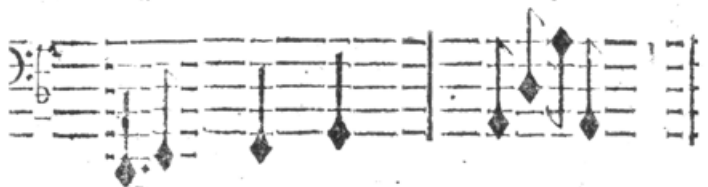

dekzel voor de vorst, by
zingt en drinkt gerust eens
hel- - - der uit de

borst, eens hel-

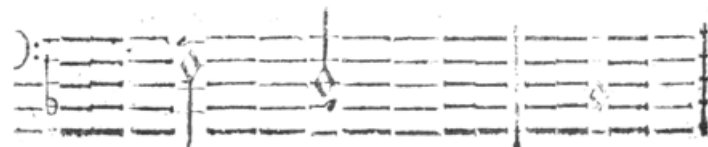
der uyt de borst

en leest by 't lampligt 's avonts uit d'History

hoe snel vergaat des weerelts ydle glory, hy roept

borst, eens hel- der uyt de borst

en leest by 't lampligt 's avonts uit d'History

hoe snel vergaat des weerelts ydle glory, hy roept

met regt 'k ben vrānk en vry van hoofse staat en

flaver- ny Weg met des weerelts ydel

heeden, 'k ben met myn lot en staat te vreden.

met regt 'k ben vrānk en vry van hoofse staat en
 slaver- ny Weg met des weerelts ydel.
 heeden, 'k ben met myn lot en staat te vreden.

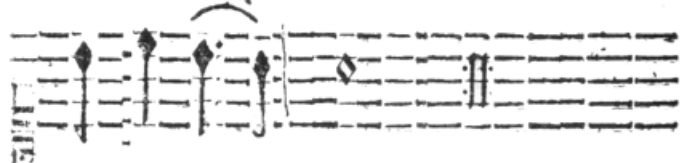
[Weelig' akkers]

Door D. Petersen *op Muzyk gestelt.*

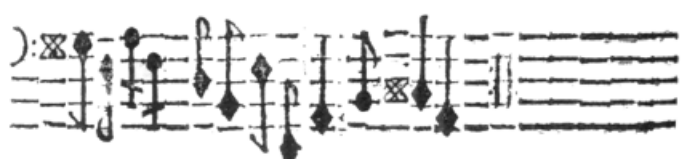
Weelig' akkers Bergen dal

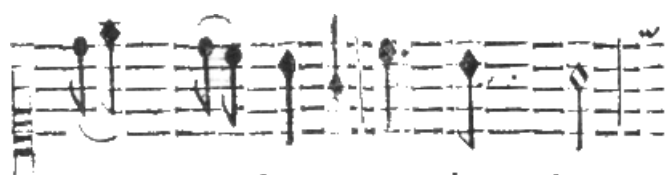
stolp en stal, 'k zal u nim-mer-

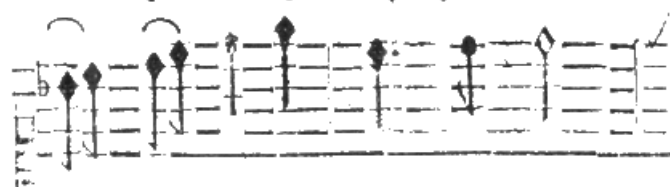
meer ver- laa- ten.

Weelig' akkers Berg en dal
 stolp en stal, 'k zal u nim- mer-
 meer ver- laa- ten.

want myn hart op u be- lust,

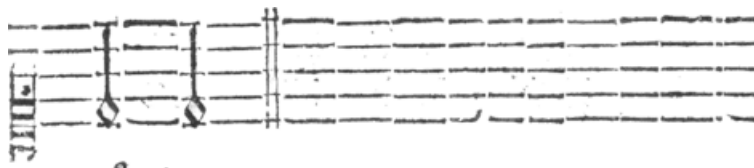
smaakt hier een vol- maak- ter Rust

als in 't oog van groote

want myn hart op u be- lust,
smaakt hier een vol- maak- ter Rust
als in 't oog van groote

A. ALEWYN.

Boerinne deun.***De liefde van Roosje.***

Krelis Kourten, myn Troosje,
 Waar benje myn lief,
 Zie uw Roosje krygt ien bloosje,
 Troost iens jou soere dief,
 Laat my doch niet langer wachten,
 Ick sterfaârs van pyn,
 Neemt aan myne klagten,
 Mag ik geholpen zyn.

K R E L E S .

Lief wat baat al jou klaagen,
 Jou smart en verdriet,
 Schoon het my nou mogt mishaaen;
 Maar het verveelt my niet,
 'k Weet my zelve niet te draagen,
 Gelycken 't behoort,
 'k selt myn vaartjen vraagen,
 In dan zo kom ik voort.

R O O S J E .

Krelis Melis, gien vreezen,
 Hoe staeje, hoe nou,
 Selje my dan niet geneezen?
 Keesje maak my jou vrouw.
 Laet men dag niet langer wachten,
 Ick sterf aârs van pyn,
 Hoort doch iens myn klagten,
 Mag ik geholpen zyn.

KRELES.

'k zal jou min toedraegen,
 Met ien brandend hart,
 Ay wil zo niet meerder klaegen,
 Maek ien eind van jou smart.
 Wangt jy zelt my wel behaegen,
 Voor my 'k bin te vreên,
 'k Wil ien gangkje waegen,
 'K Bin wel ter been.

ROOSJE.

'k Geef je al myn poppegoetje;
 My gemaekt voor uyt.
 Wees dan nou gien blooyen bloetje,
 En speel iens op jou fluit,
 Wat bliefje, myn lief, myn Troosje,
 Weetje wet ik mien?
 Speel dan iens myn Roosje,
 'k Min jou en anders gien.

Ter bruiloft Van den heer C. Rykel En juffer A Mooy.

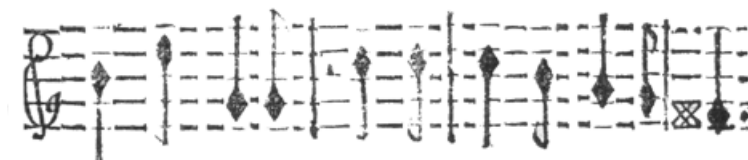
Door Anders *op Muzyk gestelt.*

Zou het brandend minnevuur Immer
Der Verstaalen offergloet Kon

welzyn uit te dooven? Neen, laat ons dat
niet eewig blyven branden, Schoon die tempel

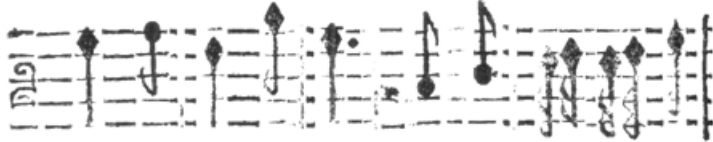
niet ge-looven, Schoon de Winter kout en guur
koor en wanden, Blaakte, t'elkens noch gevoedt,

Zou het brandend minnevuur Immer
wel zyn uit te dooven? Neen, laat ons dat
niet ge-looven, Schoon de Winter kout en guur

Der Verstaalen offergloet Kon
niet eewig blyven branden, Schoon die tempel
koor en wanden, Blaakte, t'elkens noch gevoedt,

D'aarde 't leven weet te ontroven, Neen, de
door geheiligde offerhanden, RYKEL.

Liefde leeft altoos. Haare vlam
daar de deugt in woont. Heeft dit

duurt einde- loos.
ANNA klaar getoont.

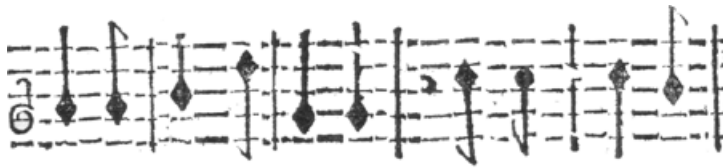
RYKEL wist door 't schoon geluid van zyn
Leef! ô Bruigom steeds verheugt Met

zoet en lieflyk spce- len ANNAAS
uw Bruidje voorts in ze- gen Zyt elkan-

D'aarde 't leven weet te ontroven, Neen, de
Liefde leeft altoos. Haare vlam
duurt einde- loos.
RYKEL wist door 't schoon geluid van zyn
zoet en lieflyk spce- len ANNAAS

door geheiligde offerhanden, RYKEL.
daar de deugt in woont. Heeft dit
ANNA klaar getoont.
Leef! ô Bruigom steeds verheugt Met
uw Bruidje voorts in ze- gen Zyt elkan-

hart zoo lief te streelen Dat het handlen
der zo ge- ne- gen, Dat uw leven,

van zyn fluit Haar niet lichtlyk zal vervee-
vol van vreugt, Elk mag tot de trouw be-

len, 'k Wensch dan dat dit Paar hun tyt Steets in
weegen, Teel dan Telgen uws gelyk, Mooy van

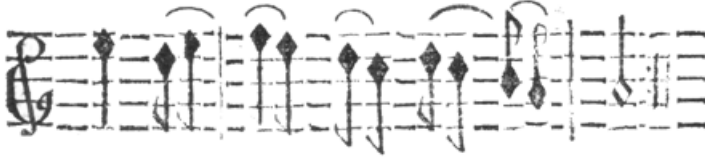
spel, en vreugt verslyt.
leên van deugden Ryk-

hart zoo lief te streelen Dat het handlen
van zyn fluit Haar niet lichtlyk zal vervee-
len, 'k Wensch dan dat dit Paar hun tyt Steets in
spel, en vreugt verslyt.

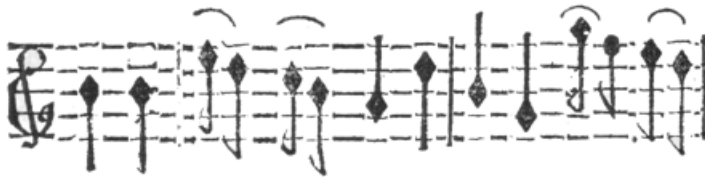
der zo ge- ne- gen, Dat uw leven,
vol van vreugt, Elk mag tot de trouw be-
weegen, Teel dan Telgen uws gelyk, Mooy van
leên van deugden Ryk-

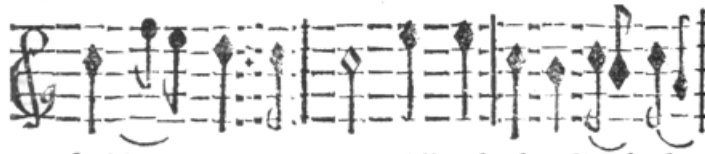
Laat ons drinken, laat ons klinken

Wech met al- le zorg en pyn:

Laat ons nu de vreugt vermeerren Met een

helder glaasje wyn. Alles strekt dit feest

ter eeren. Zou'er dan geen vreugde zyn?

Laat ons drinken, laat ons klinken
 Wech met al- le zorg en pyn:
 Laat ons nu de vreugt vermeerren Met een
 helder glaasje wyn. Alles strekt dit feest
 ter eeren. Zou'er dan geen vreugde zyn?

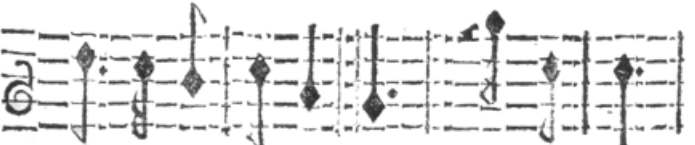
Speelgenooten Die vergrooten
Strengelt handen, Geeft nu panden

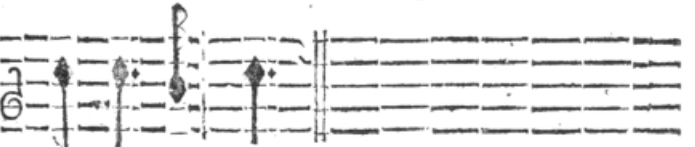
D'eer van 't kuysche Huwlyks- bed.
Maakt een aangenaam ge- luid.

Wilt de Bruid naar bed geleiden, En weêr haaf-
Laat de Liefde elk hier ontfonken Door de lod-

tig van haar scheiden. Volgt als wy
derlyke lonken. Volgt den Brui-

God Hymens wet.
degom en Bruid.

Speelgenooten Die vergrooten
D'eer van 't kuysche Huwlyks- bed.
Wilt de Bruid naar bed geleiden, En weêr haas-
tig van haar scheiden. Volgt als wy
God Hymens wet.
Strengelt handen, Geeft nu panden
Maakt een aangenaam ge- luid.
Laat de Liefde elk hier ontfonken Door de lod-
derlyke lonken. Volgt den Brui-
degom en Bruid.

K. ZWEERTS.

[Climcen, 'k moet u met Regt veragten]

Door D Petersen op *Muzyk* gestelt.

Climcen, 'k moet u met Regt ver-

agten, wyl gy een minnaar, die u

vleid, ter min van u bekoorlykheit, bant uit uw

Climcen, 'k moet u met Regt ver-
 agten, wyl gy een minnaar, die u
 vleid, ter min van u bekoorlykheit, bant uit uw

zinnen en gedagten, Gy zyt veranderlyk van

zin, want laat weer andre minnaars in. Dit is de

regten aart der vrouwen, die, wispelturig in 't ge-

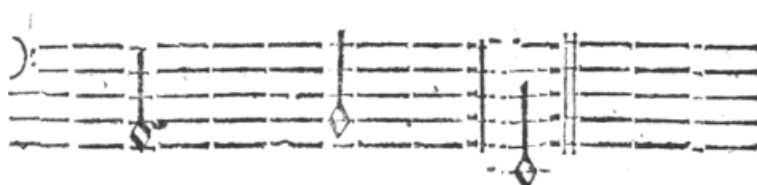
zinnen en gedagten, Gy zyt veranderlyk van
 zin, want laat weer andre minnaars in. Dit is de
 regten aart der vrouwen, die, wispelturig in 't ge-

meen, van twee meer houden, als van een, Dies kan ik

u niet meer ver- trouwen.

meen, van twee meer houden, als van een, Dies kan ik
u niet meer ver- trouwen.

A. ALEWYN.

[Hy is verdwaalt]

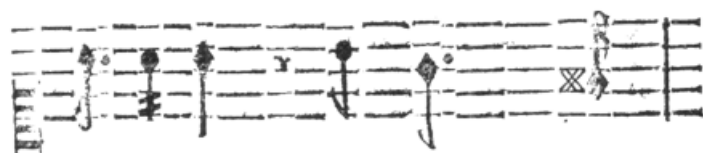
Door Petersen op *Muzyk gestelt*.

Hy is verdwaalt, hy

Hy is verdwaalt, hy

is verdwaalt, die dwaas die

dwaas gelooft Die dwaas ge-

looft dat men een maagt haar

is verdwaalt, die dwaas die
dwaas gelooft Die dwaas ge-
looft dat men een maagt haar

vryheid rooft haar vry- heid

Rooft waar aan men zich door

't Huwlyk gaat ver- binden geen eerlyk

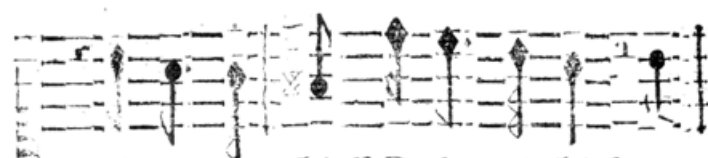
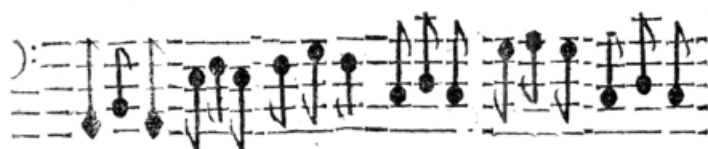
vryheid rooft haar vry- heid
 Rooft waar aan men zich door
 't Huwlyk gaat ver- binden geen eerlyk

man was ooit soo laff, geen

eerlyk man was ooit zoo laf

dat hy zyn Lieff Dat hy zyn Lief geen

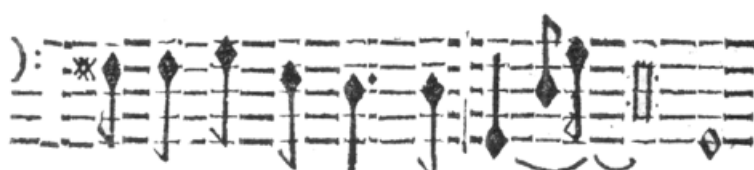
man was ooit soo laff, geen

eerlyk man was ooit zoo laf

dat hy zyn Lieff Dat hy zyn Lief geen

is niet zoo waar-

dig als een friffche dronk. Weg dronk.

vryheid gaff! ô neen gy zult het
au- ders on- der- vinden, gy
zult het anders on- der- vinden.

A. ALEWYN.

vryheid gaff! ô neen gy zult het

au- ders on- der- vinden, gy

zult het anders on- der- vinden.

Waar is meer vreugde te vinden dan
 in het beminnen, Dat aan- ge- nam
 zoet zoet dat zie- len en

Waar is meer vreugdete vinden dan

in het beminnen, Dat aan- ge- na m

zoet zoet dat zie- len en

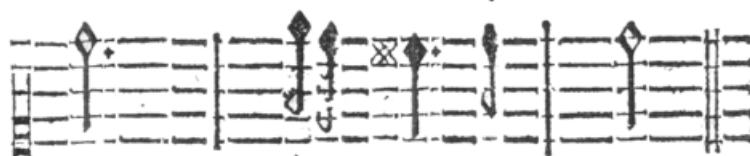
zinnen weet te overwinnen Ach Bacchus Ach!
 Ach! Wat geeftge ons roet.

[Die zich begeeft tot minnen]

Door S. de Koning. *op Muzyk gestelt.*

zinnen weet te overwinnen Ach Bacchus Ach!

Ach! Wat geeftge ons roet.

Die zich begeeft tot minnen
Die zich begeeft tot minnen wat heeft hy voor
zinnen Die zich begeeft zoo lang hy leeft aan 't vry-

Die zich begeeft tot minnen

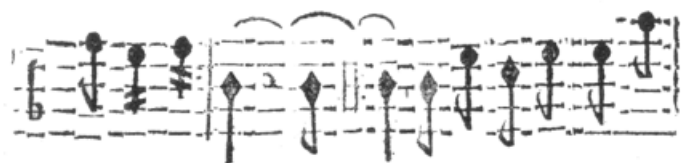
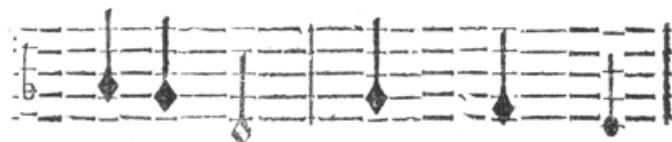
Die zich begeeft tot minnen wat heeft hy voor

zinnen Die zich begeeft zoo lang hy leeft aan 't vry-

en wat zal hy winnen? 't Gelt weg en het hooft van
zinnen berooft die roof? Wech dan Min al uw ge-
win van een teede- re lonk is niet zoo waardig

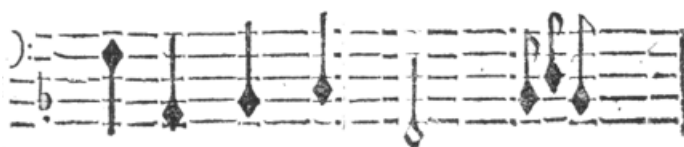
en wat zal hy winnen? 't Gelt weg en het hoofd van

zinnen berooft die roof? Wech dan Min al uw ge-

win van een teede- re lonk is niet zoo waardig

is niet zoo waar-
dig als een frissche dronk. Weg dronk.

[Zoete Juffer laat u raaden]

Door S de Koning. *op Muzyk gestelt.*

Zoete Juffer laat u
raaden Overdenk uw jongen tyt Over-
denk uw jongen tyt. Eer 't berouwen u zal
schaaden. En de vryheit En de
vryheyt u ontglyt
En de vryheyt u ontglyt.

Zoete Juffer laat u
raaden Overdenk uw jongen tyt Over-
denk uw jongen tyt. Eer 't berouwen u zal
schaaden. En de vryheit En de
vryheyt u ontglyt
En de vryheyt u ontglyt.

Wil verzinnen Voor 't beginnen 't Heeft, wat

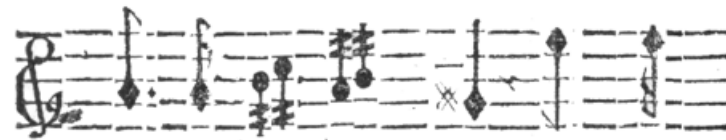

in te zyn getrouwt ://:

Breng dit

spreekwoord u te binnen: Haast ge-

trouwt dat lang be- rouwt. Haast ge-

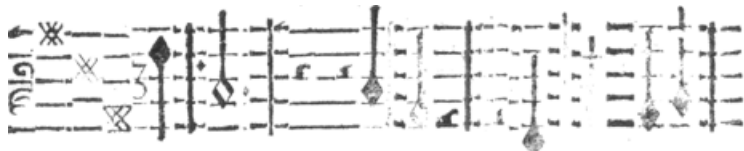

trouwt dat lang be- rouwt.

Wil verzinnen Voor 't beginnen 't Heeft, wat
in te zyn getrouwt ://: Breng dit
spreekwoord u te binnen: Haast ge-
trouwt dat lang be- rouwt. Haast ge-
trouwt dat lang be- rouwt.

[Uw mond uw mond, ô Rozemond]

Door Petersen op *Muzyk gestelt.*

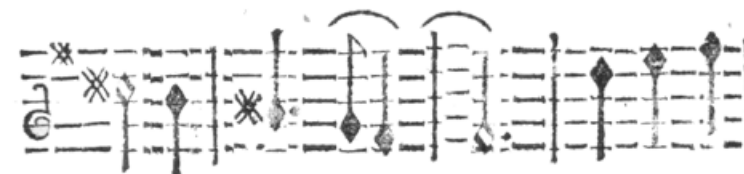
Uw mond uw mond, ô Roze-

mond, die my zo zoet doorwondt,

Zal ik op 't hoogste pryzen, En altyt

eer be- wy- zen.

Nu ik in

't hart voel ry- zen. Hoe uwe mond

Uw mond uw mond, ô Roze-

mond, die my zo zoet doorwondt,

Zal ik op 't hoogste pryzen, En altyt

eer be- wy- zen. Nu ik in

't hart voel ry- zen. Hoe uwe mond

mond, ô Rozemond, My quetst en
maakt gezont.

K. ZWEERTS.

[Zoete Vrêe is meer dan schatten]

Air: Triomfée charmante Reine.

Zoete Vrêe is meer dan schatten,
Zoete vrêe is 't hoogste goet,
Voor die gerust in zyn gemoed,
Braveert de geen dien 't Heelal tracht te omvatten.

2.

Nooit zal dit een Krezus krygen,
Zo als zelf een armen bloet,
Een Iris als hy zyn gemoed,
In rust bezit zal hem te boven stygen.

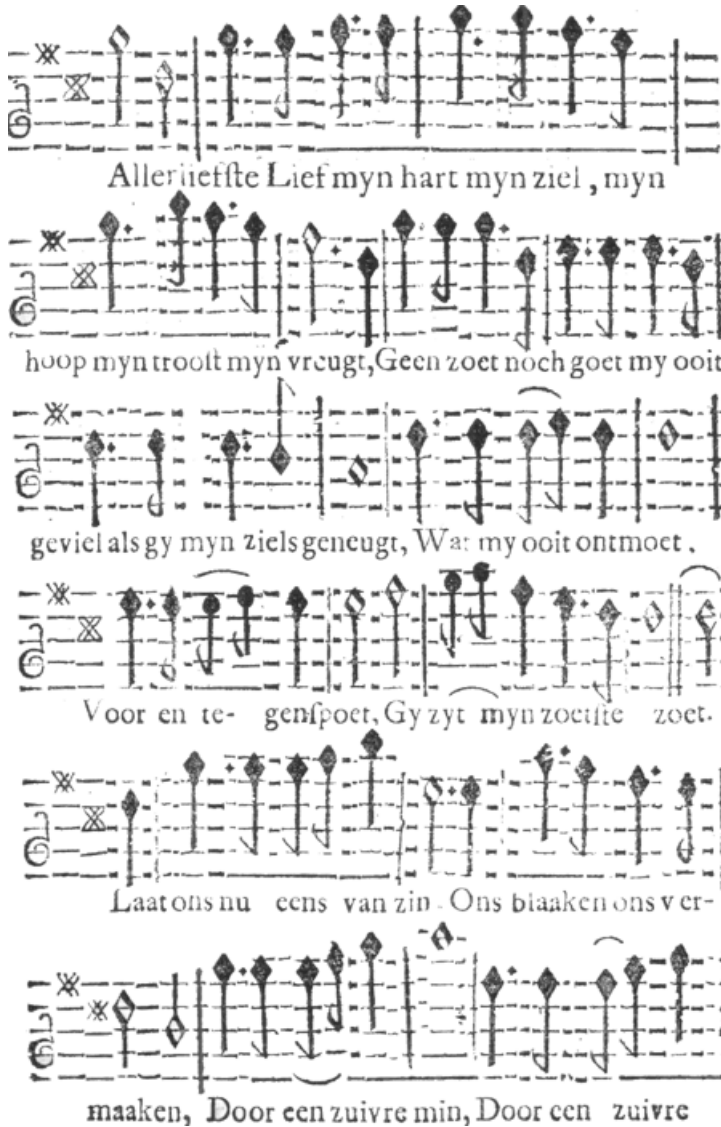
3.

Zulk een man is hooger te achten,
En overtreft hem in geluk,
Als hy, bevryt van vreeze en druk,
De vrede kan in ziel en zin betrachten.

K. ZWEERTS.

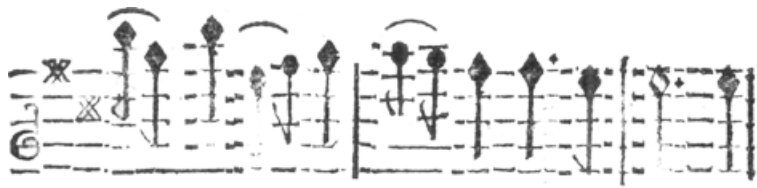
[Allerliefste Lief myn hart myn ziel]

Wyze: *Amy rions bouvons chantons dansons.*

Allerliefste Lief myn hart myn ziel , myn
 hoop myn troost myn vreugt, Geen zoet noch goet my ooit
 geviel als gy myn ziels geneugt, Wat my ooit ontmoet ,
 Voor en te- genspoet, Gy zyt myn zoetste zoet.
 Laat ons nu eens van zin - Ons blaaken ons ver-
 maaken, Door een zuivre min, Door een zuivre

Allerliefste Lief myn hart myn ziel, myn
 hoop myn troost myn vreugt, Geen zoet noch goet my ooit
 geviel als gy myn ziels geneugt, Wat my ooit ontmoet.
 Voor en te- genspoet, Gy zyt myn zoetste zoet.
 Laat ons nu eens van zin. Ons blaaken ons ver-
 maaken, Door een zuivre min, Door een zuivre

liefd en min en zoete minzaamheên, ver-

noegt en wel te vreên, En met een vrolyk hart Ons

le- ven slyten vry van al- le druk en smart.

liefd en min en zoete minzaamheên, ver-
noegt en wel te vreên, En met een vrolyk hart Ons
le- venslyten vry van al- le druk en smart.

2.

Zo lang als ik lucht en adem schep
Zyt gy myn zoete lust,
Zo lang als ik uw byzyn heb,
Leeft myne ziel gerust,
Gy stelt my steeds te vreên,
Wanneer ik word bestreên
Van wederwaardigheên,
Dan zyt gy myn geluk,
Want gy verzet myn druk,
En dryft uit hart en ziel,
Wat ik voor rampspoet hiel,
De Liefde streelt het oog,
Zy troost de ziel in druk en heft het hoofd om hoog.

K. ZWEERTS.

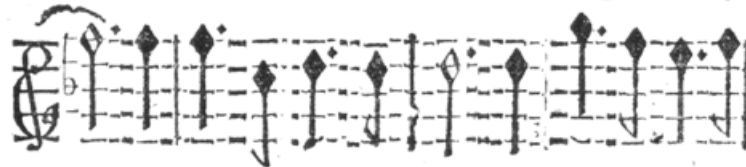
[Wel goelyk maisje]

Wyze: *O Kees myn Vryer.*

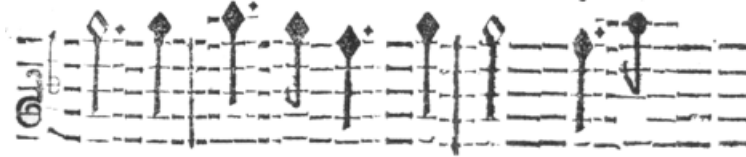
Wel goelyk maisje Hoe stapje zo ver-

by Kom zetje een reisje hier an men groene zy.

En laet ons mit mekaer, wat kuyren hier of

daer, Of eeten guns ien roompje mit

Kniertje nicht of Klaar of Krelis noompje.

Wel goelyk maisje Hoe stapje zo ver-

by Kom zetje een reisje hier an men groene zy.

En laet ons mit mekaer, wat kuyren hier of

daer, Of eeten guns ien roompje mit

Kniertje nicht of Klaar of Krelis noompje.

KEET.

Neen, neen, ô Jasje,
 Je hebt ze hier niet veur,
 Jou olyk gasje,
 J'ebt al ein aar op speur,
 En houdt me veur je slut,
 Ik weet et maer begut,
 Je zelt me niet bedotten,
 J'hebt jonge maits mit mut
 Om me te krotten.

3.

JAS. Werentig Keetje,
 Zo ik 'et zeggen durf,
 Dat liegje een beetje,
 Dwars deur jou mooye murf,
 'k Ben degelyk en trou,
 En zoek je tot men vrou,
 Je meugt me wel gelooven,
 Of 't zou me zeper nou,
 Van zin berooven.

4.

KEET. Get Jas hoe kalje,
 Dat mein jy immers niet,
 Of hoe na valje,
 Zo groen niet meer op Griet,
 Ik heb noch korts ezien,
 Dat jou lui mit je twien,
 Gins grasjes zat te knopen,
 Wat deeje zo allien,
 Langs 't langt te loopen.

5.

JAS. Dat jy mit Grietje,

My sommes wel iens vongt,
 Was om een liedje,
 Te leeren uit 'er mongt,
 Ik ging ook wel mit pleun,
 Toch 't was maer om den deun,
 En niet om heur te vryen,
 'k Bin Besjes beste zeun,
 Zy zout 't niet lyen.

6.

KEET. Wel Jasper Joosten,
 Zeg besje toch veel goets,
 Ze ken je troosten,
 En zoeken jou wat zoets,
 Voor my ik wil gien knecht,
 Wiens besjen al 't beregt,
 Moet hebben van zin zaaken,
 Wech Jasper dats te slecht,
 Wie zou 't niet laeken.

7.

JAS. Get mait z'et schyven,
 Daer doet men tans veel om,
 Ze mag wat kyven,
 Ze wordt vast out en krom,
 Z'eit my by jou estuurt,
 Ze zei in hiel de buurt,
 Is nergens zukken vryster,
 Voort Jas daer heen epuurt,
 O 't was te byster.

8.

JAS. Ei Keetje zetje,
 Wat neer op deze bank,
 Hoe nou wat letje,

De dag is noch zo lank,
 KEET. Niets Jasje; maar wets dat,
 Wie komt daer langs het pad,
 Dat lykt een raere knevel,
 Die komt wis uit de stad,
 Hoor wat geprevel.

9.

JEAN MORBLEU.

*Ok koete frinden,
 O montre moy te wek,
 Ze kan niet finden,
 Te kroote Warmoeshek,
 Taer woontze mon Cousyn,
 s'Hiet Pierre Carmoesyn,
 Se bense si bon homme,
 Se koop se tie brandvin,
 Oeselser kommen.*

10.

KEET. Te duker haelje,
 'k Verstae je niet een woort,
 JAS. Het is een Waeltje,
 Heb jy dat niet ehoort,
 Ik ken je niet verstaen,
 Je moet wat verder gaen,
 Daer gunter by de maeyer,
 Daar komt hy zelf al aen,
 Gen dag jy vryer.

11.

JEAN MORBLEU.

*Ok frint se bense,
 Fertoolt op het chemin,
 Ei zek se kense,*

*Jou Pierre Carmosin,
 Se ben ze een bonne geus,
 Se traakse die roos neus,
 Sen Vrou heb so fraai bekke,
 Met pikke zwarte jeux,
 Woon an die hekke.*

12.

HANS SPEKVRESSER.

**Pots thaudent tybel /
 Was reden si veur sprach /
 Ich bin in zwybel /
 Wo fraagt 'er Langsmannach:
 Ich laub ter tybel hadtt /
 Gesprochen in sin statt /
 Was zagen zi mir frinden /
 Lauf kerrel aufden pfadt /
 Er wird dich finden.**

13.

JEAN MORBLEU.

*Je vous rend grace,
 Mais se versta keen mot,
 'k Zal ze aan tie place,
 Kaan chercher mon marot,
 En kom se jou dan daar,
 Me selle mit malkaer,
 Zo lustig diverteeren,
 Bon jour jou allegaer,
 Ze ga marcheeren.*

14.

KEET. Wel Jeemi Jasje,
 Dats toch een reere praet,
 Jou aardig gasje,

'k Wet jy ze ook niet verstaet,
 Maar Jongen ik moet gaen,
 Me vaertje zou me slaen,
 Zo hy me hier vongt leggen,
 T'is zukken viezen haen,
 Ik ken 't niet zeggen.

15.

JAS. Blyf, blyf men Guitje,
 Je vaertje weet 'er van,
 'k Was flus by Luitje,
 Daer sprak ik hem iens an,
 'k Zai Gerritbuurje weet,
 Dat ik mit jou lui Keet,
 Nou al wat heb elopen,
 Wel dat je nou iens deet,
 Ons troutje knopen.

16.

GER. Get Jas hoe kout je,
 Wou jy an onnze mait,
 Jy hebt een foutje,
 Zo heit y toen ezait,
 Et is jou om de kloen,
 En niet om Keet te doen,
 Je bint te argen gasje,
 KEET, Dat zou ik ook vermoen,
 Verstaet jet Jasje.

17.

JAS. Dan kenje Jas niet,
 Dat zeg ik jou regt uit,
 'k Bin van dat ras niet,
 Dat om de schyven fluit,
 'k Heb mee al wat ehad,

En brieven in de stadt,
 't Is t'myn al wat men meutje,
 En wat noom Gys bezat,
 Dat ryke Zeuntje.

18.

Neen, neen, men Pronkje,
 Jou hemelsche persoon,
 Jou proper monkje,
 Jou roode roozekroon,
 Jon haer as wyngertlof,
 Jou borstjes mit verlof,
 Die 'k aenraek mit men pinkje,
 KEET. Stil Jasje hangden of,
 Of 'k lang je een klinkje.

19.

JAS. Ik zeg en zweer je,
 Myn nobele Carsou,
 Zie daar 'k begeer je,
 Tot Jaspers egte vrou,
 Wat zeg je jae of neen,
 Och stier me toch niet heen,
 Ik zou me gaen verzuipen,
 KEET. O mannen hout zen been,
 De knecht krygt stuipen.

20.

JAS. Neen, neen men bekje,
 Ik mien et trou en heus,
 Wel weerom trekje,
 Dan noch zo scheets ien neus,
 Nou Keet waer wagje nae,
 Men bakkesje zeg jae,
 Hoe kenje langer zuur zien,
 O maisje doet et drae,
 Wat zel je ien tuur zien.

21.

Dan mit een beesje,
 Een ruintje lyk een lam,
 Voor besjes Keesje,

Gereden nae den dam,
 Om mit jou schoon juweel,
 Te pronken op de Ceel,
 Van onse Sekretaris,
 Kom, kom, mainaigen deel,
 Maek dat 't klaer is.

22.

Dan as een brakje,
 Ekomme voor den dag,
 In 't Bruigoms pakje,
 Van Sarsi fyn as rag,
 Een hoet van een pont groot,
 Een hemtrok van schoon root,
 En fyne zilvre knopen,
 En gespens zwaer as loot,
 In steê gaen koopen.

23

Dan voor de Paeter,
 En voor 't geregt etrout,
 En wyn as waeter,
 Door 't keelgat in gesjout,
 En lekkertjes esmult,
 Braen vleis rondom vergult:
 En paeling mit garsynen,
 En ham en beers en zult,
 En kool mit knynen.

24.

En dan myn smoeltje,
 Al danzende te kooy,
 En nae een voeltje,
 Aan 't zoete klutterloy,
 Je weet wel wet ik mien,
 Om mit ongs vleis en bien,
 De waerelt te vermeerden,
 En uit ons twie noch ien,
 Te prokkereeren.

25.

KEET. Wel knegt hoe preetje,
 Je maekt me puur beschaemt,
 Ke daer ik leet je,
 Wet toe det niet betaemt,
 Get Jas wet zoen je fel,
 Jou krullebol ik zel,
 En wilt wel mit je waegen,
 Dag Jongen 't gaet je wel,
 'k Gaet Vaertje vraegen.

[Toen ik u 't eerste zag]

Air: 't Sinjeurtie.

KRELES.

Toen ik u 't eerste zag ô Maertje van myn
 Dat jy nou woudt jou hart aan my ook
 leven Ont- vonkte gy myn ziel in zuivre
 overgeeven, Zo bluste jy dat vuur dat jy nou
 minnegloet Want jou gezicht dat zo
 branden doet.
 lodderlyk staat Be- tover- de my in den

Toen ik u 't eerste zag ô Maertje van myn
 leven Ont- vonkte gy myn ziel in zuivre
 minnegloet
 Dat jy nou woudt jou hart aan my ook
 overgeeven, Zo bluste jy dat vuur dat jy nou
 branden doet.
 Want jou gezicht dat zo
 lodderlyk staat Be- tover- de my in den

hoogsten graat, Dies zo je my niet wilt
 helpen, wort Krelis dis- pe -raat
 En in ee- nen bedroefden staat.

MAERTJE.

Wel Krelis ik heb 't noch niet in myn zin te paren,
 Ik min de Vrysters staat hoe wel 'er veele zyn,
 Die tot heur groot verdriet verslyten dus heur jaren,
 En wenschten om een man, maer dat is niet in myn
 'k Acht hoog myn vryheit en 'k lach met de min,
 Ik stel 'er het vryen noch uit myn zin,
 Dus Krelis wil vry vertrekken kom niet tot ongsent in,
 Nou nou weet jy myn wil en zin.

Ach laat ons be- minnen en leven steeds

vrolyk en vernoegt, Terwyl het minnen aan

Fin.

de jonkheit voegt, Laat hem die wil hierom t'on-

vrêen zyn van-zinnen, Laat hem die wil hierom

in twist of verschil.

Ach laat ons be- minnen en leven steeds
 vrolyk en vernoegt, Terwyl het minnen aan
 de jonkheit voegt, Laat hem die wil hierom t'on-
 vrêen zyn van zinnen, Laat hem die wil hierom
 in twist of verschil.

[Wyntje, dat nu weer myn hart verheugt]

Air: *Amy rions bouvons chantons.*

Zie de Muzyk hier van op Pag. 185.

WYntje, dat nu weer myn hart verheugt,
 en my doet zulk een deugt,
 Van liefde schuw hou ik 't met u
 Want gy my steeds verheugt,
 Komt houden wy 't met de Wyn,
 Komt laat ons vrolyk zyn,
 En denken om geen tryn,
 Het wyntje hem vreugde geeft,
 Die minnende in droefheit leeft,
 Ik lach eens met de min,
 Het wyntje dat is 'er myn zin,
 Kom schenkt 'er dan weer wat in,
 Het glaasje nu op myn hand,
 My alle zorg verbandt,
 En 't geeft aan hem die drinkt veel moet en veel verstant.

Aan N.N.

Terwyl men my onthaalt en schenkt den frisschen wyn,
 Is 't zeggen eindlyk: 't moet noch een gezontheit zyn.
 Een anders wel zyn zal aan my zo veel niet raaken,
 Dat ik my zelf door drank koom ongezont te maaken.

K. Zw.

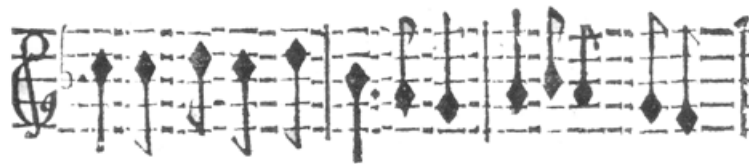
['k Bid au main lieveke]

- 1 'k Bid au main lieveke, Open auw deureke,
- 2 'k Wil maine deureke au niet ontfluiten,
- 3 Waarom gedogen mai spaitige redekens,
Ha dieu dan lieveke kik wil vertrekken,

- 1 Kik heb al lang stoon wachten door al veur.
- 2 Noch main sloopvensterke au open doen,
- 3 Waar heb ik kik dat ooit aan au verdient.
- 4 Kik heb te lang stoon smeken voor au deur.

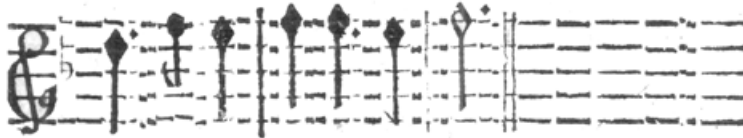

- 1 Gai zaitere main lieveke, Gai zait main
- 2 Verdriet et au jonkman zo lang te stoon daar
- 3 Wel eertyts gaaft gai main zelf haast auwe ge-
- 4 Kik wil dere goon neemen een andre ma-

- 1 'k Bid au main lieveke, Open auw deureke,
- 2 'k Wil maine deureke au niet ontfluiten,
- 3 Waarom gedogen mai spaitige redekens,
Ha dieu dan lieveke kik wil vertrekken,
- 1 Kik heb al lang stoon wachten door al veur.
- 2 Noch main sloopvensterke au open doen,
- 3 Waar heb ik kik dat ooit aan au verdient.
- 4 Kik heb te lang stoon smeken voor au deur.
- 1 Gai zaitere main lieveke, Gai zait main
- 2 Verdriet et au jonkman zo lang te stoon daar
- 3 Wel eertyts gaaft gai main zelf haast auwe ge-
- 4 Kik wil dere goon neemen een andre ma-

1 keu- - - reke En ik au-
 2 bui- - - ten Gai kunt gaan
 3 be- - - dekens My docht kik
 4 tref- - - fe 'k Wensch au ge-

1 dienaar auwen ser- viteur.
 2 wandelen al door het groen.
 3 was auwen beminden vriendt.
 4 luk mit auwen servi- teur.

1 keu- - - reke En ik au
 2 bui- - - ten Gai kunt gaan
 3 be- - dekens My docht kik
 4 tres- - - se 'k Wensch au gei-
 1 dienaar auwen ser- viteur.
 2 wandelen al door het groen.
 3 was auwen beminden vriendt.
 4 luk mit auwen servi- teur.

EINDE.

